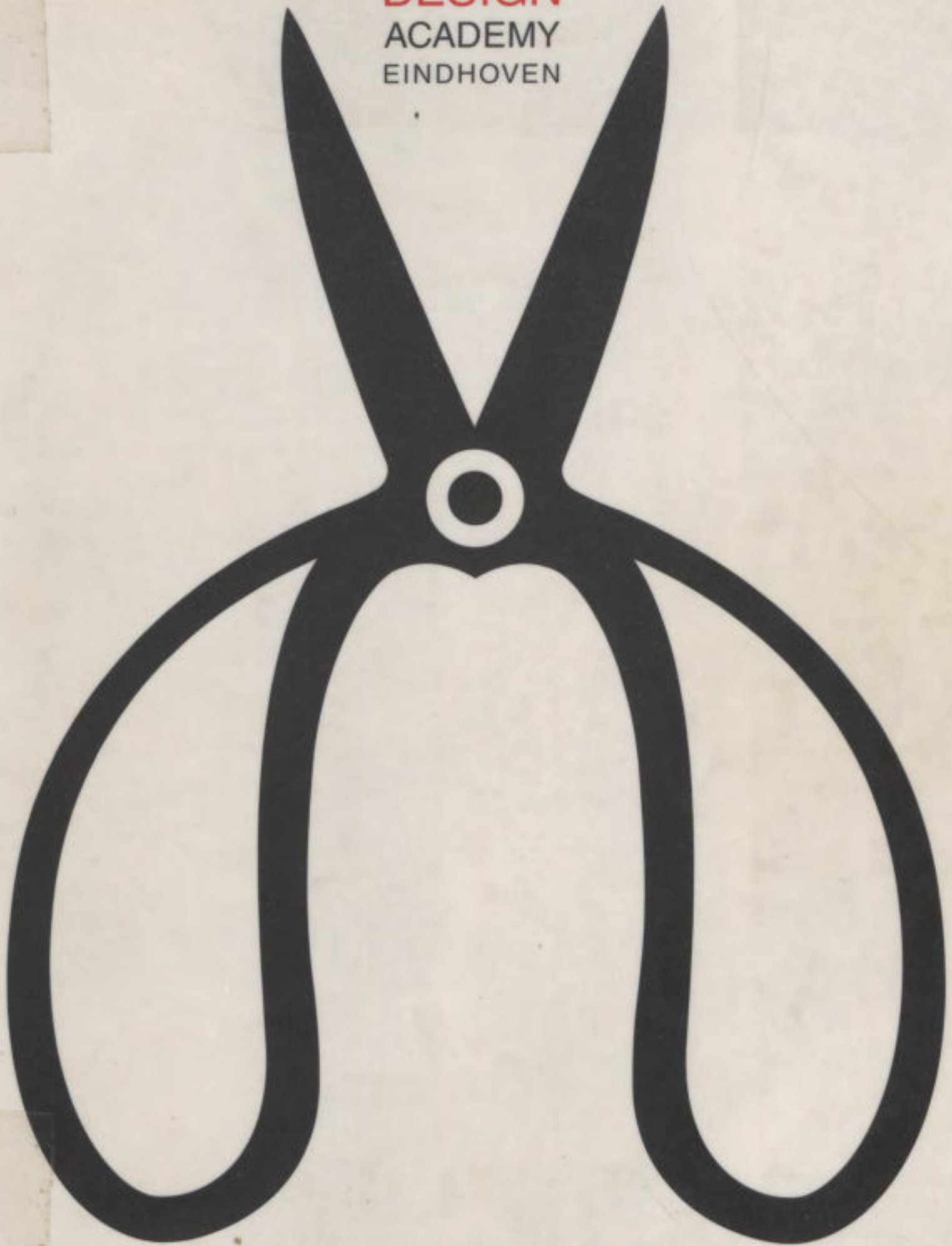

DESIGN
ACADEMY
EINDHOVEN

graduation **2002**

29

49
27

02

NIET UITLEENBAAR

graduation 2002

mo nu men taal

lidewij Edelkoort

member executive board
liesbeth in 't Hout

chairwoman executive board
lidewij Edelkoort

Major issues, sturdy styling and solid materials have dominated 2002; the student has deliberated on and become incensed with his time, and has drawn the logical conclusions: he is consciously working on the renewal of our perception. The shielding, calming and delineating of the individual are the crux of the issue of the relationship between public place and life, and individual interests and desires; the design even offers the possibility of coming to oneself on a small scale. The design is clarified by arriving at the essence as a pictogram, by accentuating our experience with solid lines and through the use of unexpected material. • At times the form is obscure and naive, and gives the adult a hint of childhood, so that other emotional values rise to the surface, leading to an almost comical sense of scale. At times the form is futile and frivolous, derived from a collection of curiosities, deliberately stripped of function, intended only to force us to a different interpretation by putting us on the wrong foot with decadent humour. • Often, highly decorative material is developed and applied, the skin is tattooed to impart individuality to the object. • Motives are derived from archaic cultures but also originate from futuristic, terrifying, bacteriological material. The floor creates poetry and wallpaper adapts itself to suit our mood; the future brings far-reaching interactivity, which clearly transcends our mobile phones. • Romantic, botanic, or satanic, the student makes a clear statement on the current spirit of the times in a politicization of the taste.

73629

745/749:371.27 GRAD '02

Grote vraagstukken, forse vormgeving en stevige materialen overheersen het jaar 2002; de student heeft zich beraad op en kwaad gemaakt over zijn tijd en trekt daaruit de consequenties: hij werkt bewust aan de vernieuwing van onze perceptie. Het afschermen, verstillen en begrenzen van het individu staan centraal in het vraagstuk van de verhouding tussen publieke plaats en leven en individuele belangen en verlangens; het ontwerp biedt de mogelijkheid om zelfs op kleine schaal tot onszelf te kunnen komen. De vormgeving wordt verhelderd door als een pictogram tot de essentie te komen, door met sterke belijning en door verrassend materiaal gebruik onze ervaring aan te scherpen. • Soms wordt de vorm wollig en naïef en geeft aan de volwassen mens even een vleugje kindertijd waardoor andere emotionele waarden naar boven komen drijven die leiden tot een bijna koddig gevoel voor schaal. Soms is de vorm nutteloos en frivol, ontleend aan een rariteiten kabinet, bewust ontdaan van functie, slechts bedoeld om ons te dwingen tot een andere lezing door met decadente humor ons op het verkeerde been te zetten. • Vaak is materiaal ontworpen en toegepast met een sterk decoratief karakter, de huid is getatoeëerd om individualiteit te geven aan het voorwerp. • Motieven zijn ontleend aan archaische culturen maar ook ontsproten aan futuristische, angstaanjagende, bacteriologische materie. De vloer creëert poëzie en het behang past zich aan, aan onze stemming; de toekomst brengt verre gaande interactiviteit die ons gsm-etje duidelijk ontstijgt. • Romantisch, botanisch of satanisch, de student spreekt zich duidelijk uit over de huidige tijdsgeest in een politisering van de smaak.

heads of departments Design Academy Eindhoven

man and public space
Marijke van der Wijst

man and living
Gijb Bakker

man and leisure
Irene Draoghever Fortuyn

man and activity
Oscar Peñe

het atelier
Hella Jongerius

man and mobility
Axel Enthoven

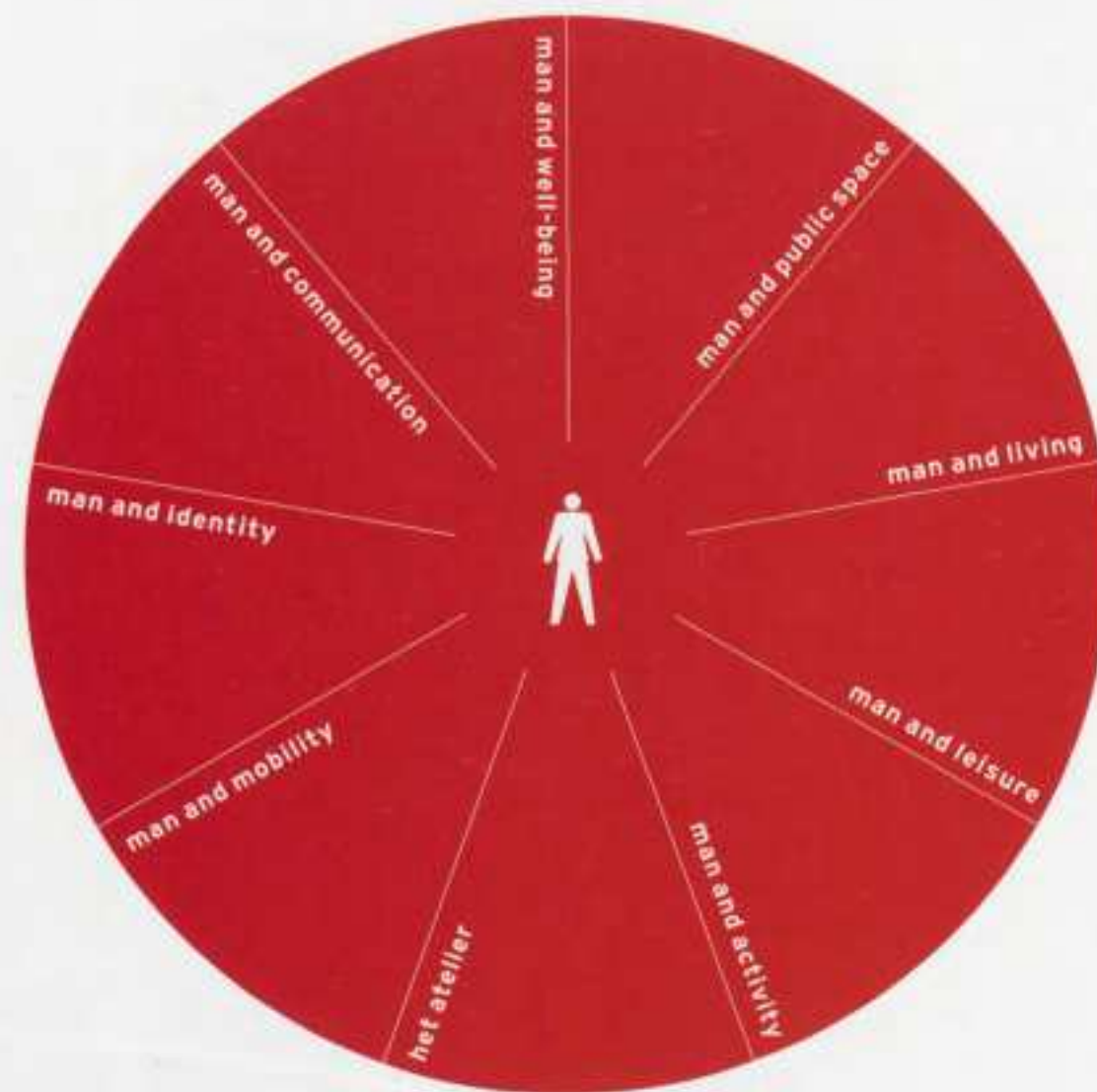
man and identity
Ulf Moritz

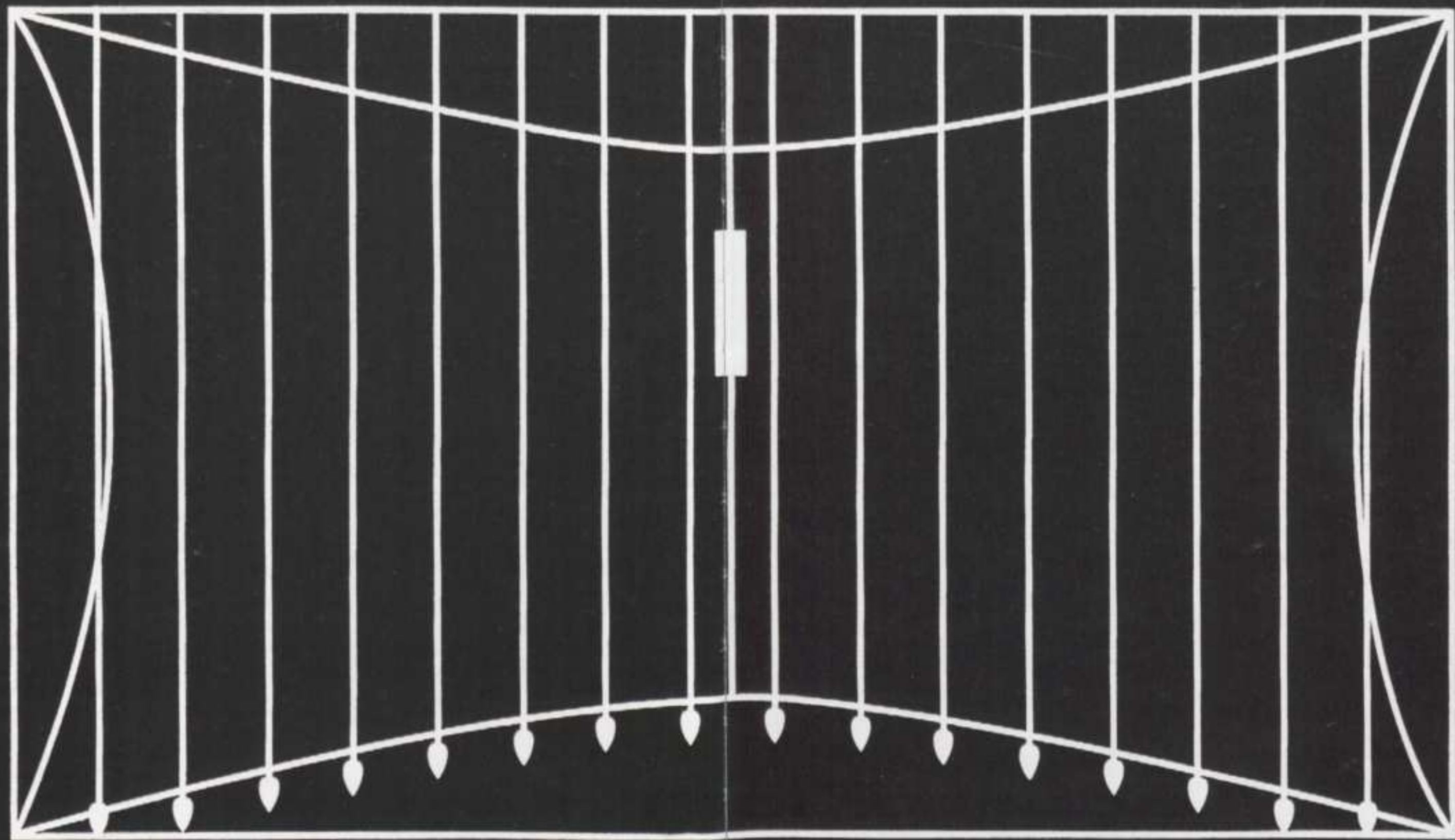

man and communication
Anthon Beeke

man and well-being
Ise Crawford

Wat we zien, zien we eigenlijk omgekeerd. De wereld wordt ondersteboven in onze hersenpan geprojecteerd en later weer vliegensvlug teruggedraaid. Jeroen Bruls ontwierp een 'Hek' voor een begraafplaats. Het hek hangt omgekeerd in zijn hengsels. Met de scherpe punten naar beneden. Zodat we op deze bijzondere plek de wereld even zien zoals we hem echt zien. [Fluxus](#).

Ornamenteel; het karakter dragende van versiering: *de ornamentele functie van de hoofdletters; de ornamentele kunst, versierkunst.* **Ornamental**; decorative, adding beauty

Het ziet er uit als goud, maar het is messing, een lang niet zo waardevolle legering van koper en zink. Een onbereikbare wereld wordt bereikbaar. Je speelt weliswaar niet beter op een fluit die lookelt, het bootje is op schaal en is slechts een kopie van een echte boot, en je lokt geen vogel extra in een glimmend huisje. Toch is er het idee dat het vogeltje dat in zo'n huisje zou kunnen komen broeden, wel heel bijzonder moet zijn. Al blijft het misschien alleen bij de gedachte. Wat mensen denken als ze messing zien is een fraai geval van puur imaginair waarde. **Brass. Material that looks like gold, but is not nearly as costly. A fine case of purely imaginary value.**

anne-sarah
Geraedts

geboren 1977
www.annegeraedts.com

dangerous liaisons

materialen: metaal, verpakkingskarton, papier, steen, hout
lengte: 2 x 2 x 3 meter, gewicht: 100 kg

man and identity

concept: Scherrie Schwartz

Dangerous Liaisons is een statement tegen de modernistische afkeer van Victoriaanse versierdrift. Het minimale en het ornamentale moet naast elkaar kunnen bestaan, of beter nog, moet kunnen versmelten. Het subtiële, of misschien niet zo subtiële, samengaan van die tegenstrijdige stijlen heeft een spannend, poëtisch effect.

Goes against the modernist disdain for the Victorian passion for the decorative. The minimal and the ornamental should be able to coexist, or even better, blend together.

maarten Baas
geboortedatum: 19 2 78
www.maartenbaas.com

brandt
www.brandt.nl

man and activity
www.manandactivity.com

Verbrand meubel, al dan niet ge-
zandstraald, afgewerkt met epoxy.
**Burnt furniture, finished off
with epoxy.**

De collectie zeepgebouwen is geformeerd als was het een zeventiende eeuwse rariteitenkabinet. In de Gouden Eeuw waren die rariteitenkabinetten een poging om de natuur of de wereld samen te vatten in een verzameling vreemdigheden, variërend van insecten en kunstvoorwerpen, tot opgezette dieren en wapens. De eigenaar bouwde er een mooie kast omheen en pretendeerde een spiegel van 'de wereld' of 'de waarheid' te hebben.

De hedendaagse verzameling zeepgebouwen bestaat uit miniaturen van religieuze- en zakengebouwen, zoals een kerk, een moskee, een BP benzinstation, een McDonald's. Ze zijn gemaakt van het massieve en toch vluchtige materiaal zeep, een product dat met 'schoonheid' en 'reiniging' geassocieerd wordt. De moskee ruikt naar rozen, de McDonald's naar schoonmaakmiddel. De afgebeelde gebouwen zijn de bakens van onze samenleving, ze vormen de receptuur van onze maatschappij.

Curiosities, a collection of soap buildings. Miniature mouldings of modern buildings, forming a contemporary variation on the seventeenth-century tradition of knick-knack collections. This collection is like the recipe for the contemporary world.

FORAGING New Life for Plastic Bottles: Drink Up!

I CANNOT remember a time when I have not been eager to look at new design, especially at the annual furniture fair every April in Milan. This year was no exception. In spite of the rain and the fog, I made the rounds. • On my last morning, I got a message from a friend, Gita, who was on the way to the airport but insisted that I look at a student design exhibition. • I had my friend Daniel go with me and we climbed the winding stairs of a palazzo at one end of Milan's very fashionable Via della Spiga. One table caught my eye. • On it were dozens of colorful glasses in jewel tones and fanciful shapes reflecting the sunlight. I reached out to pick one up and discovered it was made of plastic. • Daniel pointed out that the glasses were made from plastic bottles that were cut with a sharp knife. On some of them, the tops acted as bases, turning the glasses into graceful flutes and goblets. The bottoms of the bottles were easily turned into tumblers. I was charmed, mesmerized and inspired. • The glasses were designed by recent graduates of the Design Academy Eindhoven, in the Netherlands, who were invited by Li Edelkoort, an international design and color forecaster, to come up with an exhibition.

I decided that when I got home I would do the same thing. I would try to amass as many different and promising plastic bottles as possible, with caps, for a party for my husband's 55th birthday on May 5, which at the time was only a few weeks away. I would need to produce about 80 glasses (allowing for about two per person). • I started right away, convincing my friend Linda, who had joined me at the show, to give me the new and sinuously molded Ty Nant water bottle she was holding onto because it was designed by Ross Lovegrove. At home, I announced my intention to my household: hold onto every plastic bottle that crosses our doorstep,

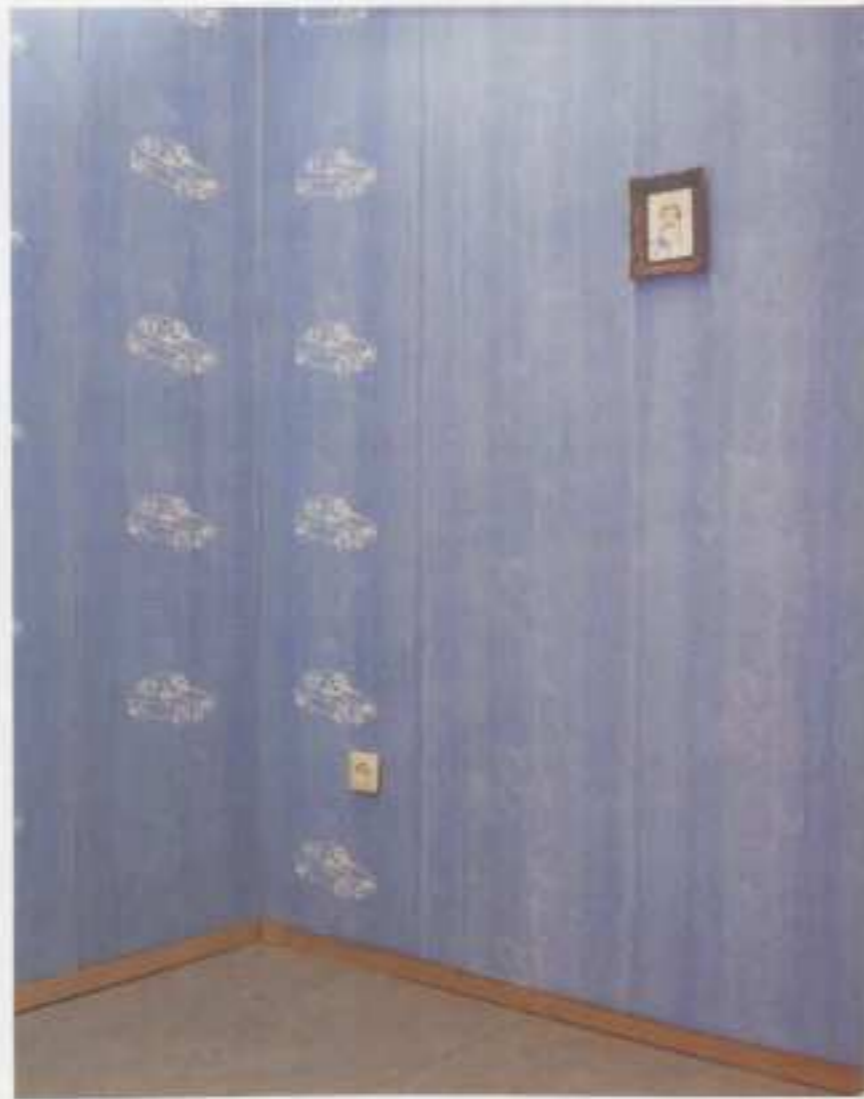
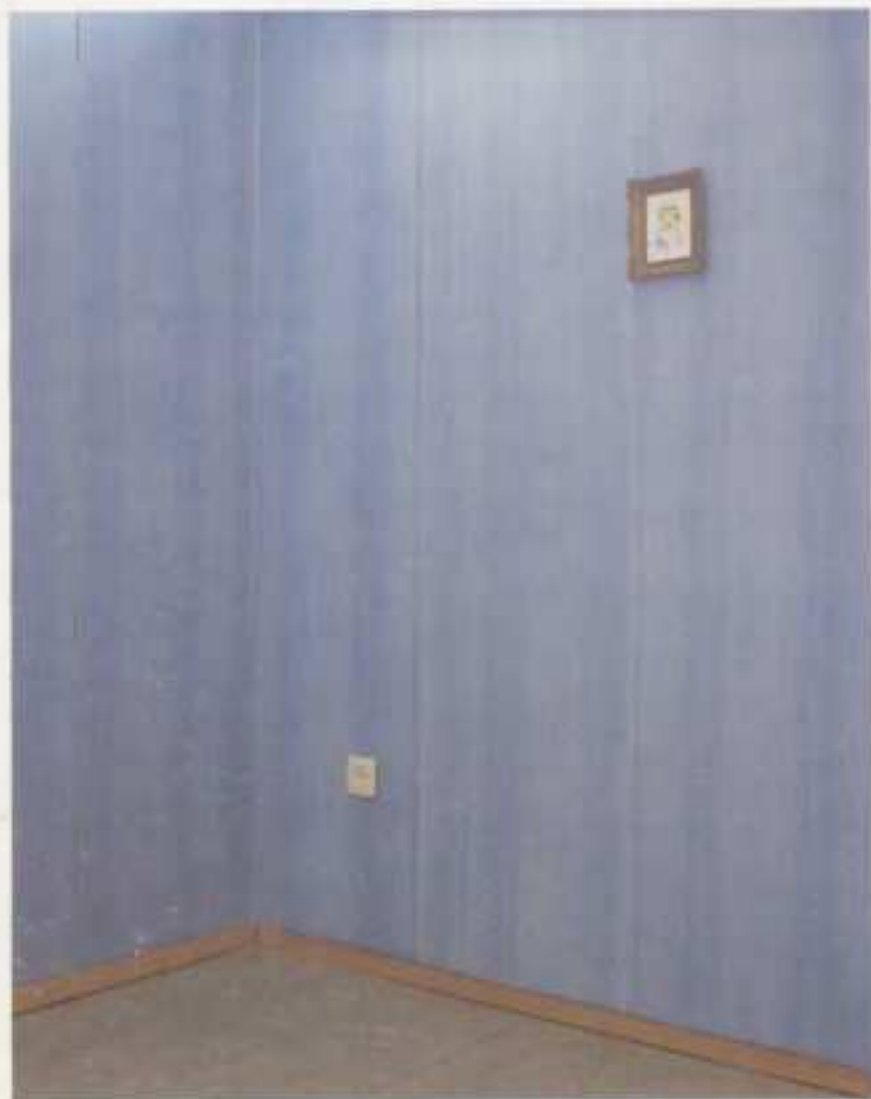
especially the vegetable oil ones that have very promising necks and tops. • My daughter, Lucie, came home with a prize: a deep blue bottle of Sharagano spring water. Esoteric brands seemed to have great possibilities for my project. My kitchen counter filled up, but not quickly enough. • Worried that my guests would not have enough glasses, I took a tour of shops selling real plastic glasses. The selection has expanded. Plastic glasses have come of age. They can be bought in bright colors and a lot of new shapes and sizes. • At Williams-Sonoma, great blue glass look-alikes include a wine goblet for \$8 and a chunky tumbler for \$6.50. At Crate & Barrel, a large selection of plastic glasses in sherbet colors is \$2.50 and 95 cents each. At Ikea, packs of four yellow plastic glasses, fashioned a little like old soda fountain glasses, are \$2.50. • Still, I continued my recycling project, using more vegetable oil than usual, shopping with my eye on the container rather than the contents. As the party day approached, I splurged on cloth bandanas, instead of my usual paper napkins. • The barbecue my friend Jane ordered (from www.saltlickbbq.com) arrived in the largest ice chest I had ever seen. It can be recycled into the perfect cooler for summer weekends. • But I had failed in my plastic glasses project, having nowhere near the needed number. On the day of the party, I had to run out and grab packages of 12-ounce plastic glasses.

I am disappointed that I could not do in a few weeks what the design academy students had done in a few days. Next time, I guess I will have to be more adventuresome in my search for empty plastic bottles. But time is on my side. We are not planning another event until around July 4. • **suzanne Siesin**

© 2002, The New York Times Company

improvvisare. The presentation in Milan, during the Salone del Mobile, of ten recent graduates of Design Academy Eindhoven. An initiative of Lidewij Edelkoort, the project was improvised on the spot. This show could be seen 9-13 April 2002 at Via della Spiga 1 in Milan. see also <http://milano.designacademy.nl>

Muren zijn de randen van je ervaring van ruimte; ze zijn grenzen die je het liefste niet zou willen zien. Georges Perec schreef in zijn 'Ruimten rondom' in '74: 'Mensen moeten kunnen vergeten dat er muren zijn en daar hebben ze niks anders op gevonden dan schilderijen. Schilderijen vegen muren uit. Maar, muren slaan schilderijen dood. Je zou voortdurend moeten veranderen, hetzij van muur, hetzij van schilderij.' Zijn advies is om op de muur te schrijven, om zo de aandacht op het woord te vestigen en de muur tot drager te degraderen. Zoals je bijvoorbeeld bij een boek het papier niet meer ervaart als je eenmaal aan het lezen bent. Maar als je te vaak naar het woord op de muur kijkt, slaat de muur het geschreven woord dood; de waarde van het woord vervliegt en het woord wordt de muur. Eigenlijk zou het woord soms moeten veranderen. Daarvoor is dit bewegend behang; het is behang dat je aan en uit kunt zetten. Het verandert van dessin, het beweegt. Het papier is egaal van kleur, maar als je op de knop drukt verschijnt het dessin in het papier. Ben je het dessin beu, dan zet je 't weer uit, of je schakelt over op een ander patroontje. Bijvoorbeeld: bloemen voor mevrouw, auto's of voet-

ballen voor meneer. De afbeeldingen zijn dusdanig opgebouwd uit verschillende lagen dat de plaatjes 'bewegen'. Het beeld komt op als een polaroidfoto in ontwikkeling. De muur zelf wordt een medium, de communicatie is in de muur geïntegreerd. Het thermochrome pigment verandert van kleur; het is dus geen projectie, het behang is geen videoscherm. De ruimte blijft ongeschonden. Het is ook mogelijk om woorden of afbeeldingen in het behang te verwerken die zouden kunnen werken als bewegwijzering van een gebouw; het mededeling verschijnt alleen als ze nodig is. Of denk aan een sporthalvoetbalveld waarin eerst de lijnen van een voetbalveld staan, en een uur later die van een basketbalveld, in plaats van allemaal door elkaar, zoals nu. Als informatie verdwijnt zodra ze niet meer nodig is, haal je de visuele ruis uit een ruimte.

Moving Wallpaper. Wallpaper you can switch on and off. Like polaroids as they develop, images appear and fade away. Walls become bearers of changeable information rather than mere divisions between inside and outside.

interview met **simon Heijdens** winnaar **rené Smeetsprijs 2002** met het bewegend behang

waar staat de prijs voor? Het meest professionele eindexamen, dacht ik? Ik had zeker niet verwacht dat ik zou winnen. Wat ik liet zien is een soort prototype van een gedachte. De jury bestond uit mensen uit de industrie. Ik had niet verwacht dat ze er doorheen zouden kijken. Het was niet heel gelikt. Ik denk dat het scheelt dat ik veel werk van de sponsoring gemaakt had. Ze konden wel waarderen dat het er toch stond en nog werkte ook. wat wou je? Tweeduizend euro. wat ga je met het geld doen? Ik weet het niet. ik hoop niet dat het aan de huur op gaat. Het zou leuker zijn om het in de toekomst de investeren. was jouw inzending inderdaad het beste? Nee, nogmaals, ik had het niet verwacht. Niet dat ik vind dat ik het niet verdiend heb, natuurlijk... Iedereen heeft net zo hard gewerkt, en ik denk dat alle genomineerden kwaliteit hebben. Wat ik het aardigst vond is dat ik halverwege het jaar rood licht gekregen had. Mijn docenten vonden het niks, waar ik mee bezig was. ik vond het wel grappig dat het toch nog zo goed kwam. welke andere prijzen heb je gewonnen? De prijs voor de beste animatiefilm, vorig jaar op het filmfestival van Madrid. welke prijs wil je nog eens winnen? Eh, ik kan niets verzinnen. als je mocht kiezen tussen een Oscar, de Turner Prize, de P.C. Hooftprijs of de Nobelprijs voor de Vrede? Die prijs voor de Vrede klinkt wel het meest nobel, maar ik ben niet echt gerechtigd, vind ik. ik heb vooraansnog weinig aan de wereldvrede bijgedragen. wat doe je over vijf jaar? Dan heb ik een mooie werkruimte en doe ik leuke dingen, ik hoop met de mensen waarmee ik nu United Statements vorm.

het rené Smeets fonds

THE RENÉ SMEETS FUND

DE HISTORIE • In 1977 kwam een groep industriële partijen, bestaande uit Philips NV, drukkerij Lecturis BV, Gamma Holding NV, Mosa NV en weverij de Ploeg NV tezamen met de Kamer van Koophandel Eindhoven en de Academie voor Industriële Vormgeving Eindhoven tot het initiatief een stichting op te richten die tot doel had een goede aansluiting tussen de vormgevingsopleiding en het maatschappelijk veld te bevorderen. • De stichting droeg de naam van de oprichter van de Academie voor Industriële Vormgeving, René Smeets, en koos als activiteit het instellen van een competitie tussen eind-examenkandidaten. Ten behoeve van de uit te reiken prijzen werd geld voor een bescheiden fonds gedoneerd. Van door de respectievelijke hoofden van de afstudeer-richtingen genomineerde kandidaten (één per richting) werden de eindexamenprojecten beoordeeld door een jury die door het stichtingsbestuur was samengesteld. • Deze jury bestond uit enkele vertegenwoordigers van het stichtingsbestuur en een externe deskundige. Als criteria hanteerde men in de loop der tijd onder andere oorspronkelijkheid, realiseerbaarheid, maatschappelijke oriëntatie, documentatie van het ontwerpproces, uitwerkingskwaliteit en integriteit. De winnaar ontving een bedrag van Hf 2000,- en een kunstvoorwerp. Dit laatste werd vervangen door een straatnaambord met de naam van de winnaar dat gedurende een jaar het plein voor het Academiegebouw sierde. Tegenwoordig wordt dat bord aan de ingang van de Academie in de Witte Dame bevestigd. In het jaar 2000 verhoogde het stichtingsbestuur de geldprijs tot Hf 5000,-.

HET HEDEN • In het jaar 2001 vond een omvangrijke verjonging van het bestuur plaats en kwamen nieuwe gezichten om de tafel. • Dit vernieuwende bestuur bestaat nu uit vertegenwoordigers van gerenommeerde en design georiënteerde bedrijven als: drukkerij Lecturis BV, textiel bedrijf Vlisco, ceramisch bedrijf Koninklijke Mosa Maastricht, weverij de Ploeg NV, Philips Design, stichting bedrijfsadvies Syntens. • In deze kring riep men op tot een nieuwe oriëntatie en een goede beschrijving van de doelstellingen. Een en ander leidde tot een nieuw voorstel voor de 'René Smeetsprijs'. • Er is nu besloten om twee verschillende designprijzen ter beschikking te stellen. • De eerste is de 'René Smeetsprijs', in feite een

prijs die gelijk is aan de reeds bestaande prijs en die bestemd is voor het beste en meest professionele eind-examenproject. De hoogte van de prijs is gesteld op € 2000,- en het straatnaambord. • De tweede prijs is de 'Melkwegprijs', een prijs voor het meest oorspronkelijk talent met een eindexamenproject vol potentie en originaliteit. • Ook deze prijs bestaat uit een geldbedrag van € 2000,-. Daarnaast wordt actieve begeleiding door personen en instanties geboden die kunnen bijdragen aan een voorspoedige professionele start voor de winnaar. Hiertoe neemt het René Smeetsfonds de initiatieven,

De prijsuitreiking zal plaatsvinden binnen het kader van de Design Academy Graduation-show. Het streven is dat deze prijzen een grote aantrekkingskracht op de leerlingen van de Design Academy Eindhoven gaan uitoefenen en een goede bekendheid in de wereld van de designers, het bedrijfsleven en de publieke- en professionele media gaan genieten. • Mede daarom zullen beide prijswinnaars vermeld worden in de Graduation Catalogus en zal een jaarlijkse brochure (persmap) de communicatie ondersteunen.

HISTORY • In 1977 a group of industrial parties decided to set up a foundation with the objective of promoting the effective confluence of courses in design and the social arena. The parties in question were Philips NV, Lecturis BV (printers), Gamma Holding NV, Mosa NV and de Ploeg NV (weavers) together with the Eindhoven Chamber of Commerce and the Industrial Design Academy. • The foundation bore the name of the Industrial Design Academy's founder, René Smeets. Its chosen activity was to set up a competition between final examination candidates. Money was donated to create a modest fund, which was to be used for the prizes. Candidates were nominated by the heads of the various subjects (one candidate per subject). The final examination projects of these candidates were then evaluated by a jury appointed by the foundation's board. • This jury consisted of several representatives of the foundation's board and an external expert. The criteria adopted over the years included originality, achievability, social orientation, documentation of the design process, quality of execution, integrity and the like. The winner received a sum of NLG 2000 and an

objet d'art. The latter was replaced by a road name sign, bearing the winner's name, which adorned the square in front of the Academy building for a period of one year. These days, this sign can be found at the entrance to the Academy on the Witte Dame. In the year 2000, the foundation's board increased the cash prize to NLG 5000.

THE PRESENT • The year 2001 was marked by many changes to the make-up of the board. The new faces were, on average, younger than their predecessors. • This innovative board now includes representatives from such reputable and design-oriented companies as: drukkerij Lecturis BV, textiel bedrijf Vlisco, ceramisch bedrijf Koninklijke Mosa Maastricht, weverij de Ploeg NV, Philips Design, stichting bedrijfsadvies Syntens. • They called for a new orientation and for an effective description of the objectives. These developments led to a new proposal for the 'René Smeets Prize'. • It has now been decided that two different design prizes should be awarded. • The first of these is the 'René Smeets Prize', which is equivalent to the present prize and which is awarded for the best and most professional final examination project. The prize itself will consist of € 2000 and the road name sign. • The second prize is the 'Milky Way Prize', a runner-up prize for the most original talent, an individual whose final exam project is characterized by potential and originality. • This award also consists of a cash prize of € 2000. In addition to the money, there is the offer of active supervision by individuals and institutions capable of helping winners make a successful start to their professional careers. The René Smeets Fund has taken the initiative in this regard.

The formal award ceremony will be incorporated into the Design Academy Graduation show. It is hoped that these prizes will come to hold great appeal for the students of the Design Academy Eindhoven and that they will become more widely known in the world of designers, throughout industry and in the public and professional media. • It is partly for this reason that the names of both prize-winners will appear in the Graduation Catalogue, in addition to an annual brochure (press kit) that is intended to promote communication.

Kantelbare woning waarin de ruimte optimaal benut wordt; als de woning is omgerold, is de tafel een bed, het tafeltje een gordijn, de staande lamp een hanglamp, en de deur gaat in plaats van naar links naar rechts open. Het keukenblok hangt vrij en draait om zijn as mee. De Kantelwoning is makkelijk te vervoeren en kan als tijdelijke verblijfsplek gebruikt worden, bijvoorbeeld voor de opvang van asielzoekers, en is ook aantrekkelijk voor de moderne stadnomade, die mobiliteit boven vastigheid verkiest en lever een misvriendelijke en aparte plek heeft dan een overvol rijtjeshuis. De Kantelwoning focust op constante veranderingen in de stad, niet op de blijvende, statische aspecten.

Tilhouse. Turn the house around and the sitting room becomes the bedroom. For today's urban nomad, mobility is preferable to security.

Op 26 mei 1828 verschijnt hij in Neurenberg op straat: een zestienjarige vondeling die niet kan praten en nauwelijks kan lopen. Hij heeft een briefje in zijn hand met daarop de naam 'Kaspar Hauser'. Hij blijkt het grootste deel van zijn leven in een donkere kelder van een paar vierkante meter opgesloten te zijn geweest, verstoken van licht en ieder menselijk contact, met opium in een dromerige toestand ge-

houden. Een mens zonder geschiedenis en herinnering. De maatschappij weet niet hoe snel ze deze onbezoeide jongeman haar kleinburgerlijke moraal moet opleggen. Uit het ronde kind wordt een 'normaal' functionerends, gedepersonaliseerde man gevormd die het duizelt aan woorden en moraliteit. Kaspar heeft heimwee, wil terug naar daar waar hij rust had, waar hij nog niet wist wat

denken was, waar hij zich niet bewust was van zijn situatie. Heimwee naar de plek waar hij zijn eigen wereld droomde en waarin 'mijn hoofd nooit zo'n pijn heeft gedaan, en men mij niet zo gekweld heeft als sinds ik hier ben', in die nieuwe boze buitenwereld.

My closet - my house - my world. 'He longed for the dark cellar of a couple of square meters where he had been shut up for his entire youth, deprived of light and human contact, kept in a dreamy state with the help of opium.'

Ons huis en ons interieur zijn als een tweede huid, we tonen ermee ons karakter. Kasten zijn de maskers van onze bezittingen. Wat laten we zien en wat stoppen we weg? Welke tijdschriften leggen we bovenop de stapel, welke schoenen zetten we op een altaartje, welke kleren laten we trots zien? Als alledaagse gebruiksvoorwerpen toch al de decoratie van ons huis zijn, is het wel zo interessant om met die gedachte een kast te ontwerpen: de home displays.

Our house and our interior are like a second skin. They show our character. Closets are masks for our possessions.

Maagdelijk; van of als een maagd: *de maagdelijke staat, ongehuwde staat, ook der r.-k. priesters; nog maagd zijnd; maagdelijke geboorte, Christus' geboorte uit de Maagd Maria; ongerept, rein, zuiver: maagdelijke wouden, door geen mensenvoet betreden; maagdelijke sneeuw, vers gevallen; maagdelijk papier, een maagdelijk blad, onbeschreven. **Virginal;** of, like or befitting a virgin; never yet used; undefiled; untouched*

New tacky is een interieurcollectie die haar inspiratie uit truttigheid haalt. Het minimale mag dan goed huis gehouden hebben in design, het is onzin om te denken dat truttig altijd fout is. Door truttige iconen als rozen, borduursels en haakwerk op te blazen zijn nieuwe, abstractere beelden gemaakt en toegepast op behang, raambekleding en een nestje bijzettafeljes. **New tacky is an interior collection that gets its inspiration from frumpishness. There's nothing wrong with the tackiness of roses, embroidery and crochet.**

Porselein is verfijnd en breekbaar. Ouderwets haakwerk en kant zijn ook verfijnd en ógen breekbaar, maar zijn dat niet. Door nu kanten kleedjes in porseleinklei te dopen, te drogen en vervolgens te bakken, verbrandt het draad en blijft de ingetrokken klei over. De gehaakte stof krijgt een gefossiliseerde uitstraling. Het resultaat is nu erg kwetsbaar. De gehaakte porseleinen onderzetter breekt als je er een pan op zet. **By dipping the fine fabrics in porcelain clay and baking them, the objects get a fossil-like look and become truly fragile and impractical.**

Collectie meubels die de menselijke interactie verbeeldt. Telkens zijn twee stoelen aan elkaar gelinkt. *Connecting* is de keiharde verbinden van twee stoelframes, *binding* is een terloopsere band tussen twee stoelen, *sharing* is een wiegje van wol tussen twee frames; het is welhaast letterlijk de verbeelding van dat wat twee mensen met elkaar delen; een kind. **A collection of furniture that portrays human interaction, with the matching subtle differences between connecting, binding and sharing.**

China cabinet. This time it's not a cabinet for china, but of china. The final firing disfigures the cabinets, so each piece is unique.

De relatie tussen porselein en kast is eeuwenoud: porselein was exclusief en kwetsbaar en kreeg een plek in zijn eigen kast, de porseleinkast. Nu heeft zo'n kast bijna geen functie meer, maar het fragiele en esthetische porselein blijkt zich goed te lenen als materiaal voor de kast zelf. Deze porseleinkast is zo geproduceerd dat hij tijdens het bakproces in de oven deformeert. Het is een industrieel productieproces dat telkens een 'one of a kind', een uniek product oplevert.

productiejaar: 14-05-78
 email: frederik@roijé.com
Frederik Roijé

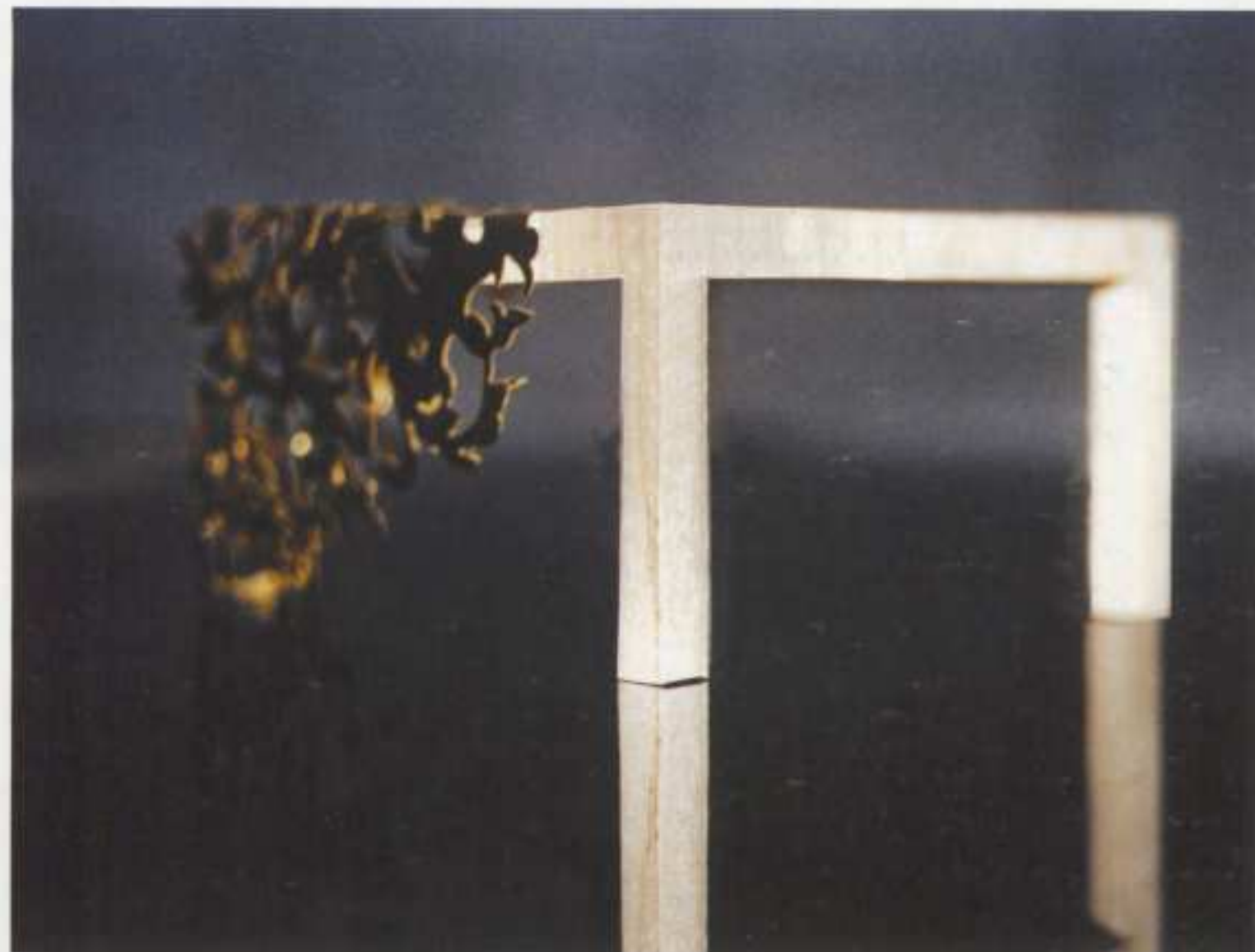
productiejaar: post-1978
 afmetingen: 140x110x25 cm
porseleinkast

ontworpen: Jack van Euse
 assistent: Volvgrate, Jacco Vlasper
man and living

productiejaar: 12-6-78
 email: sipaschub@alagic.com
Alagic

productiejaar: hout, koper, staal
 afmetingen: 70x71x40cm
coffee table Interpretation of tradition

man and identity

Moderne koffietafels, met de pracht en het vakmanschap van de traditionele tafels waaraan men in Bosnië koffie drinkt. Bosniërs drinken geen koffie om wakker te worden, maar als sociaal ritueel; je nodigt burens of vrienden uit, het is de plek voor een goed gesprek of het uitwisselen van ideeën. Aldus drinkt men wel twintig koppen koffie per dag. De traditionele, handgemaakte 'Turkse' koffietafels roepen bij jonge mensen veelal de associatie met religie, met islam, op. Ze zitten liever aan een modern tafeltje, maar leggen er dan wel een 'gezellig' gehaakt of gekantklost kleedje op, een 'dolly'. Terwijl juist het handgemaakte, ornamentale van die oude tafels zo mooi was. De nieuwe Tradition Tables zijn moderne koffietafels met de verwijzing naar destijds.

Bosnians drink as much as twenty cups of coffee a day, but nowadays they have a disdain for traditional 'Islamic' coffee tables.

Tafelgerei; tafelgereedschap, voorwerpen die aan tafel gebruikt worden (vaatwerk, mes, vork, lepel enzovoort; keukengereedschap). **Tableware;** crockery, domestic utensils of earthenware or china, used at table for meals; cutlery; knives and other sharp-edged instruments; implements used in eating

Meubels en accessoires voor een restaurant, met de nadruk op de voelervaring, want voelen, proeven en ruiken kunnen elkaar versterken. Zo zijn de tafels 'Blind date' in het restaurant identiek om te zien, maar voelbaar verschillend; het verrast en nodigt uit om terug te komen. De kopjes 'Celsius' hebben geen oren, want het is juist prettig om de warme drank te omvatten. En 'Taste' is een combinatie van een servet, een bord, bestek en een stomp, om het eten mee op te dienen en warm te houden; de

maaltijd wordt als een nog uit te pakken cadeau opgedend. Please do touch gaat om het stimuleren van voelen, want goed voelen doet goedvoelen.

Handgevoel is een combinatie van voelervaring en smaak. Het is een combinatie van voelervaring en smaak. Het is een combinatie van voelervaring en smaak.

gelforcedatum: 19-1-176
 e-mail: info@baptist.nl
maarten Baptist

materialen: verchroomd tin
solo cutlery

ontwerp: jaco van riel
 assistent: hirogaki jacco kaku
man and living

Serie massageproduceerd
 bestek waarvan elk onder-
 deel interessant genoeg is
 om solo te bestaan.
**A series of eating
 utensils each indivi-
 dual component of
 which is interesting
 enough to be able to
 stand on its own.**

Easyclean is een manier om
 het milieu minder te belasten.
 Het Easyclean servies heeft
 een eenvoudig te reinigen vorm,
 zonder obstakels die vuil vast
 zouden kunnen houden, en een
 vuilafstotend coating; dezelfde
 waarmee toiletten en urinals
 gecoat worden. Schoonmaken
 is makkelijker, het bespaart
 energie.

**Tableware with an easy
 to clean form and the
 same grime-repellent
 coating that toilets and
 urinals have.**

inake
Verkuijen
 gelforcedatum: 20-9-76
 e-mail: info@verkuijen.nl

materialen: keramiek
easy clean

ontwerp: jaco van riel
 assistent: hirogaki jacco kaku
man and living

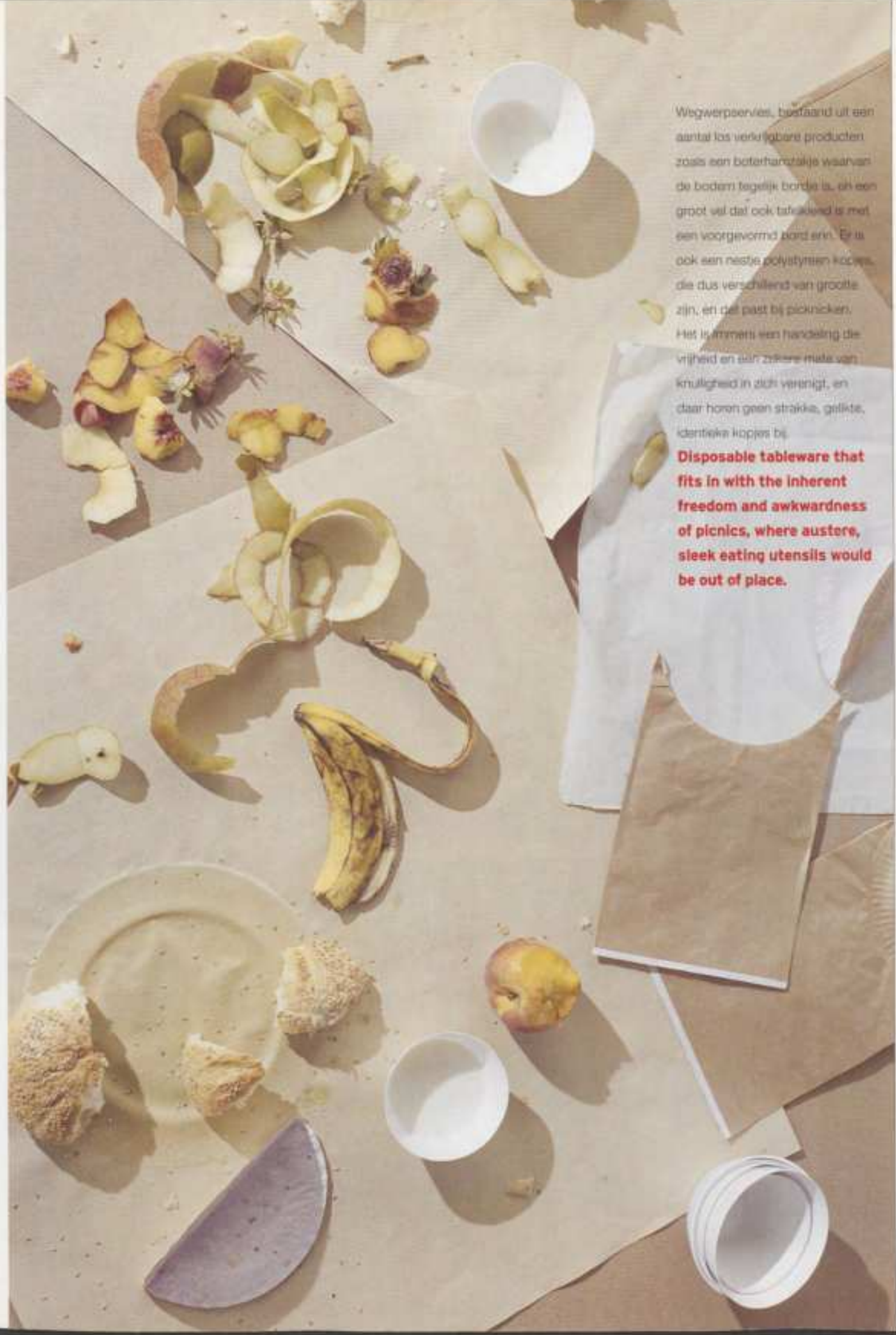
Een sterfgeval is zelden leuk, maar dikwijls betekenisvol en indrukwekkend. Dan is het wel zo fijn om als bezoeker aan de begrafenis of crematie niet met een standaard kopje koffie afgeserveerd te worden. Dat kan symbolischer. Daarom is er het 'bakkie' Troost, een kop en schotel van wit glas, met in het kopje halverwege een transparant randje. Zit er koffie in het kopje, dan heeft het een 'rouwrandje'. Koffie op, rouwrandje weg, en het leven hervat zijn dagelijkse ritme.

Condolence. A cleverly symbolic china service for use at funerals: the transparent ring halfway down the cup forms a 'black border' that appears when the cup is filled with coffee.

gedetailleerde informatie:
 e-mail: verzoeken@rossum.com
 anke van Rossum

restaurant: jaja
 troost

thoeged: jaja van Nieuw
 assistent: schipgradij: jacco dekker
 man and well-being

Wegwerpservies, bestaand uit een aantal los verkrijgbare producten zoals een boterhamzakje waarvan de bodem tegelijk bordje is, en een groot vel dat ook tafelkleed is met een voorgevormd bord erin. Er is ook een nestje polystyreen kopjes, die dus verschillend van grootte zijn, en dat past bij piknicken. Het is immers een handeling die vrijheid en een zekere mate van knuligheid in zich verenigt, en daar horen geen strakke, gelijke, identieke kopjes bij.

Disposable tableware that fits in with the inherent freedom and awkwardness of picnics, where austere, sleek eating utensils would be out of place.

sanne de Cock
 geboren: 1948
 e-mail: sanne@cockdesign.nl

eat out
 materialen: metaal, polystyreen

man and identity
 fotografie: jaja van Nieuw
 assistent fotografie: jacco dekker

Natuurlijk; op de natuur betrekking hebbend: *natuurlijke historie*, dier-plant- en delfstoffenkunde; door de natuur voortgebracht of gevormd, niet kunstmatig. **Natural;** of, connected with or arising from external physical world; occurring in nature, not artificially prepared; uncultivated, undomesticated, wild; normal, ordinary; to be expected; not supernatural or miraculous; real, life-like; spontaneous; innate; characteristic; simple, artless; caused by basic or common instincts

Groengevoel is gemaakt voor mensen die werken in een stedelijke omgeving. Door een visuele buffer toe te voegen, verandert hun raam-zonder-uitzicht in een raam dat de aanwezigheid van natuur suggereert. Er is geen letterlijke afbeelding van bloemen of bomen, wel de afdruk die ze achterlaten, de schaduw, het gevoel, hun abstractie.

Groengevoel is er in drie verschillende sferen (dennen, rozen en linde) en bestaat uit twee lagen. Een transparante folie met print komt op het raam en geeft een subtiel groen-gevoel, eroverheen gaat een rolgordijn dat meer bescherming tegen zonlicht en inkijk geeft, en het effect versterkt van groen als surreële toevoeging aan een stad zonder natuur.

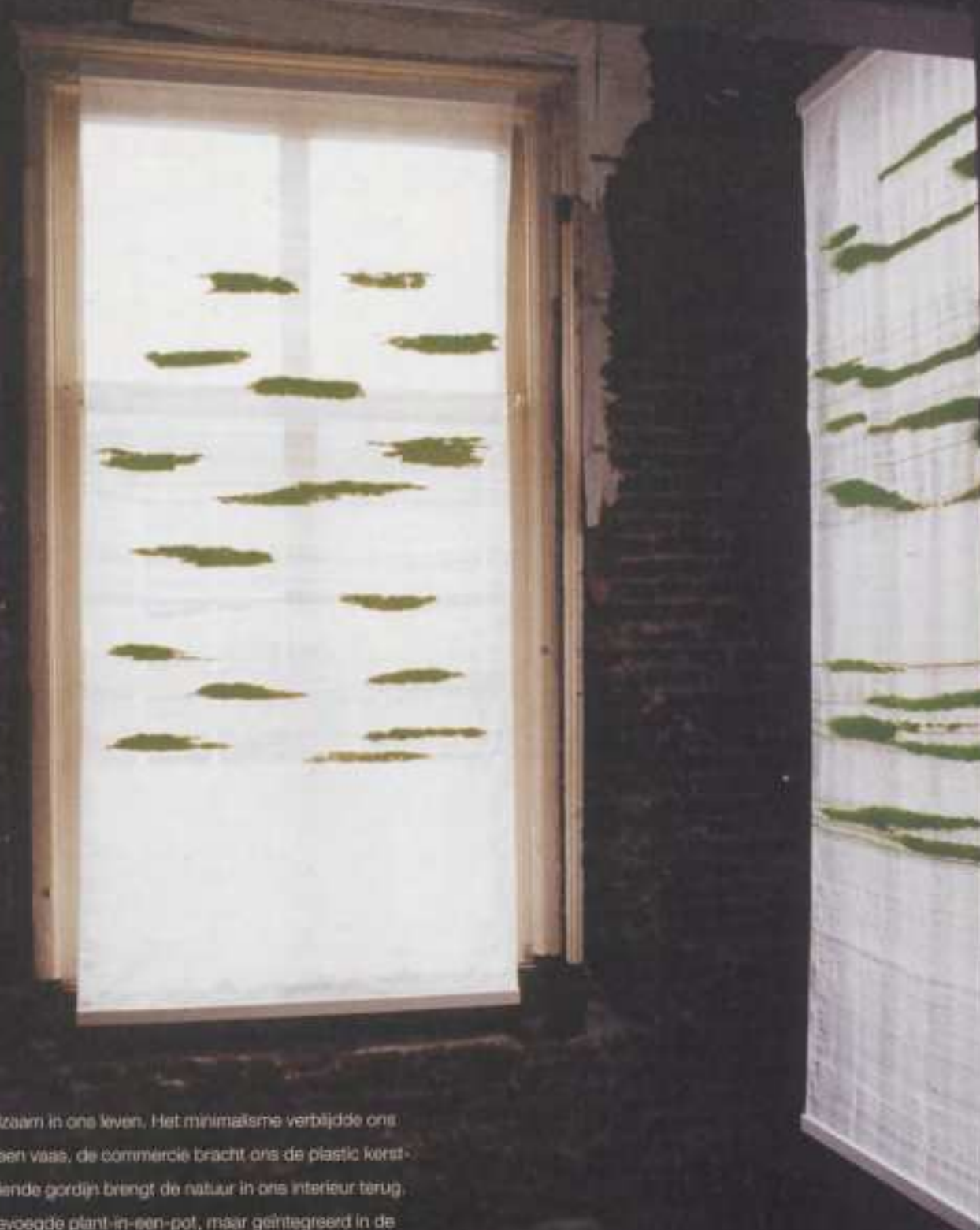
Green feeling - See the city through the bushes. Not exactly images of flowers or trees, but of the impression they leave behind, the shadow, the feeling, their abstraction.

De natuur wordt zeldzaam in ons leven. Het minimalisme verblijdde ons met één orchidee in een vaas, de commercie bracht ons de plastic kerstboom. Maar dit groeiende gordijn brengt de natuur in ons interieur terug. Niet slechts als toegevoegde plant-in-een-pot, maar geïntegreerd in de architectuur. Het vervaagt de grens tussen binnen en buiten. Water sprayen, zonlicht erbij en binnen een week groeit het gras!

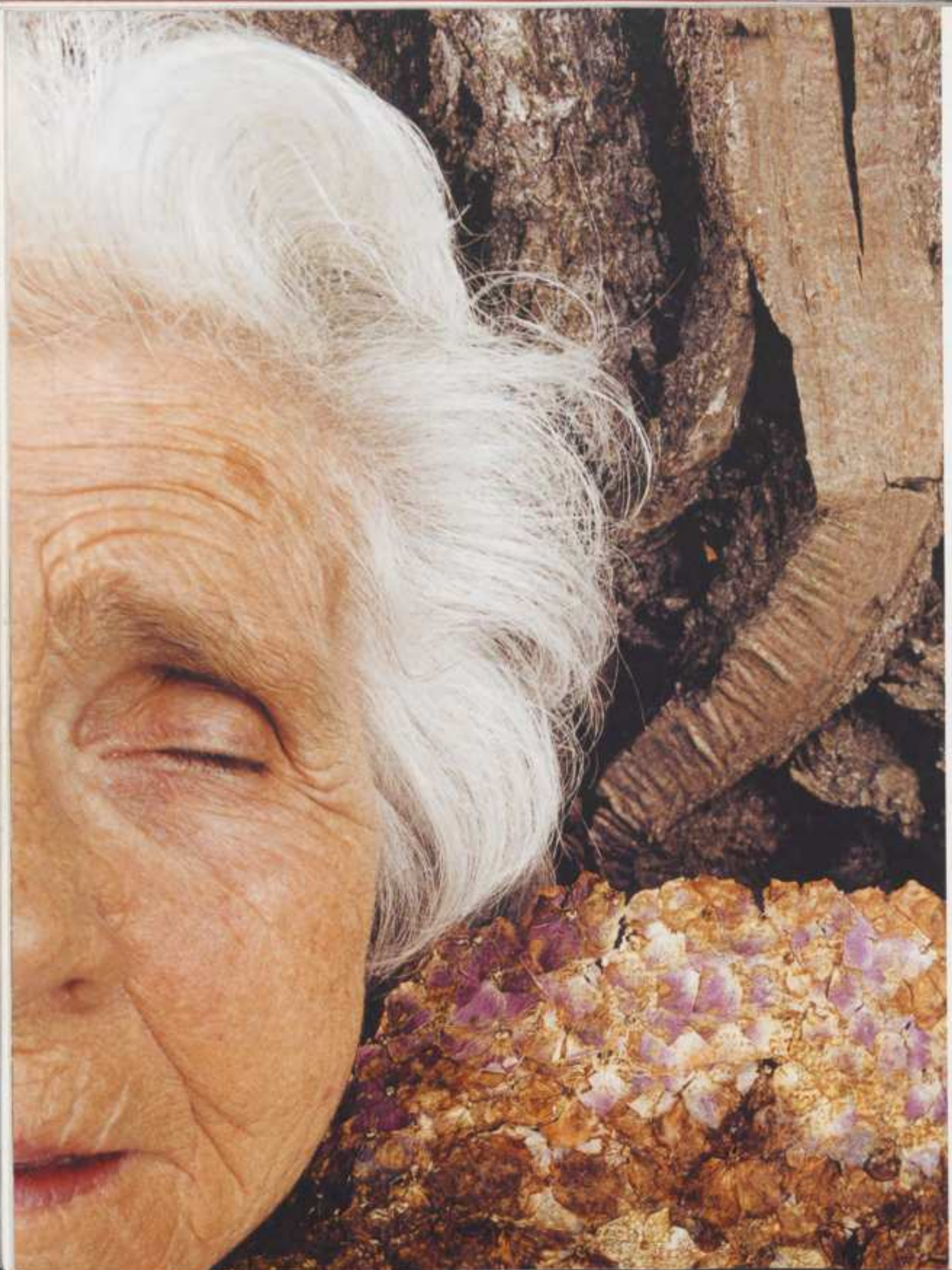
This growing curtain blurs the boundary between inside and outside. Spray a bit of water, add some sunlight, and within a week the grass will start to grow.

Krista
van der Knijff
geboortedatum: 19.11.76
e-mail: krista@knijff.nl

habitatio naturalis
materialen: jute, wasser, asperges, graszod
afmetingen: 110 x 230 x 10 cm

man and living
foto's: stefanie Laendern

Een tweede huid, gemaakt van bloembladeren, confronteert ons met de esthetiek, fragiliteit en vergankelijkheid van de natuur. Mensen hebben immers, net als bloemen, een tijd van bloei en een tijd van ouderdom, hoewel we dat wel eens lijken te vergeten. De natuur maakt ons weer bewust van onze oorsprong, van de vergankelijkheid van het bestaan.

A second skin, made of flower petals. After all, people's lives, like flowers, also bloom and wilt. It just takes a bit longer...

De Turkentas dankt haar succes aan haar functionaliteit, duurzaamheid, eenvoudige doch elegante uitstraling en lage prijs: zo'n drie euro voor een enorme tas. Door de geruime kunststof te verhitte en onder hoge druk te persen, ontstaat een nieuw materiaal: Hot item. De nieuwe grondstof is multitoepasbaar: van teltbladen tot lamperkappen en natuurlijk, wederom, tassen.

The reusable 'Turkish' shopping bag owes its success to its functionality, its durability, its simple but elegant image and its low price. Heating and pressing the chequered plastic results in a brand-new material.

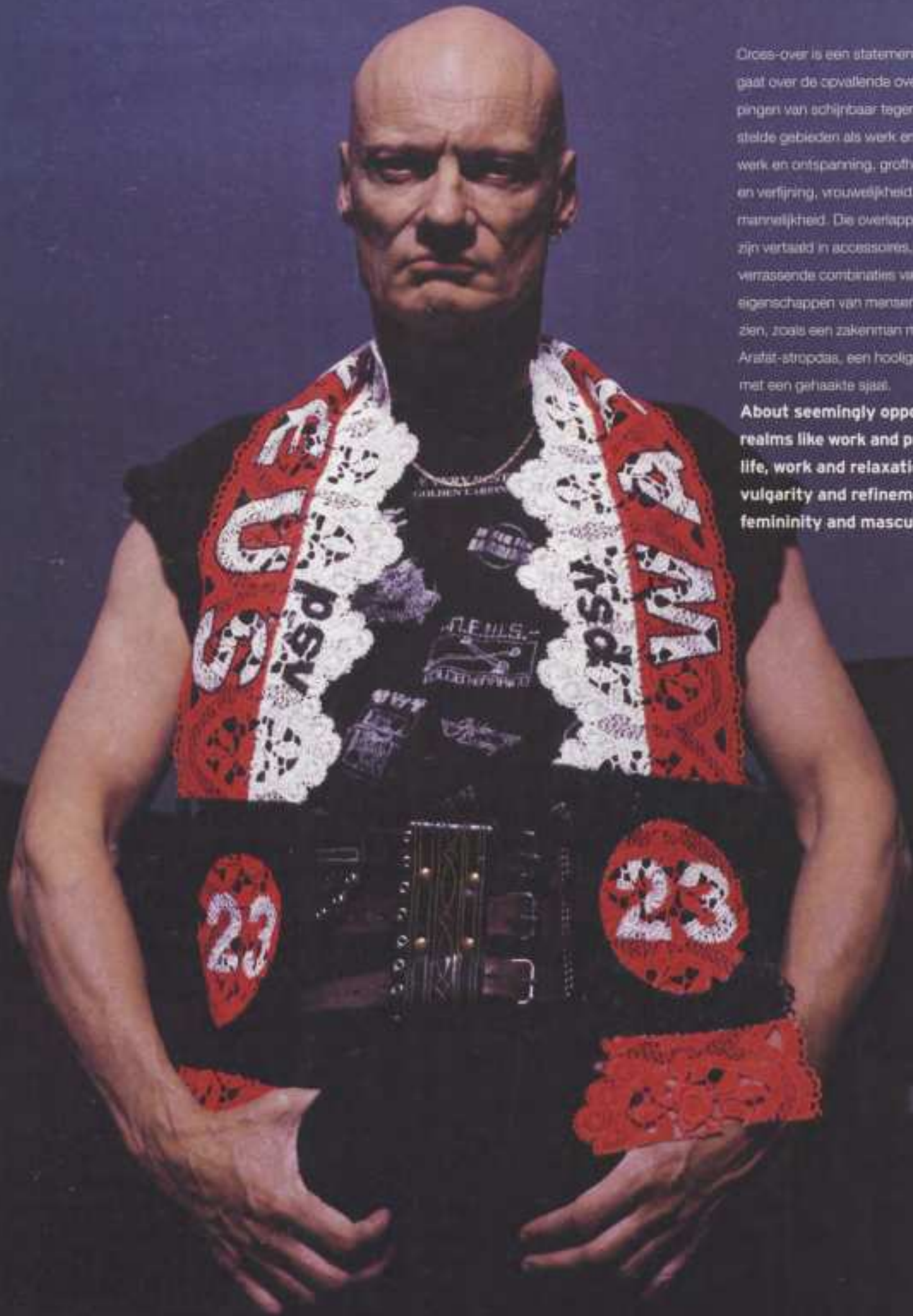
Shopping, expensive brands, the decision to buy, the sales desk, the credit card, put it all in a bag, get home, and that plastic shopping bag is destined for the trash bin. Or not?

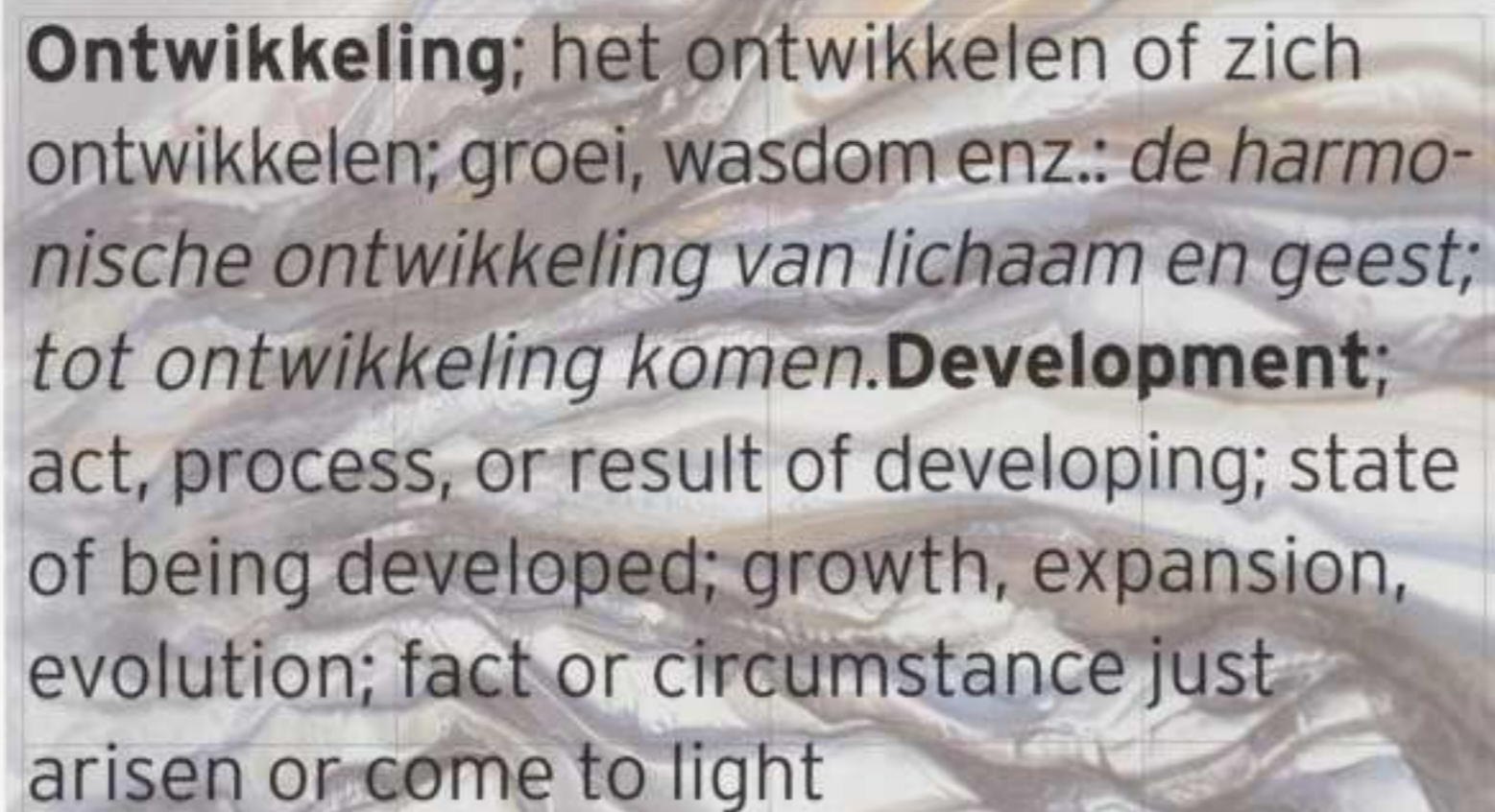
Winkelen, dure merken, kopen, kassa, creditcard, tas eromheen, naar huis met weer zo'n veelal peperduur merkproduct, en die plastic draagtas kan de prullenbak in. Of in de recycling, natuurlijk: Reborn toont de hergeboorte van het wegwerptasje tot een duurzame en fraaie tas.

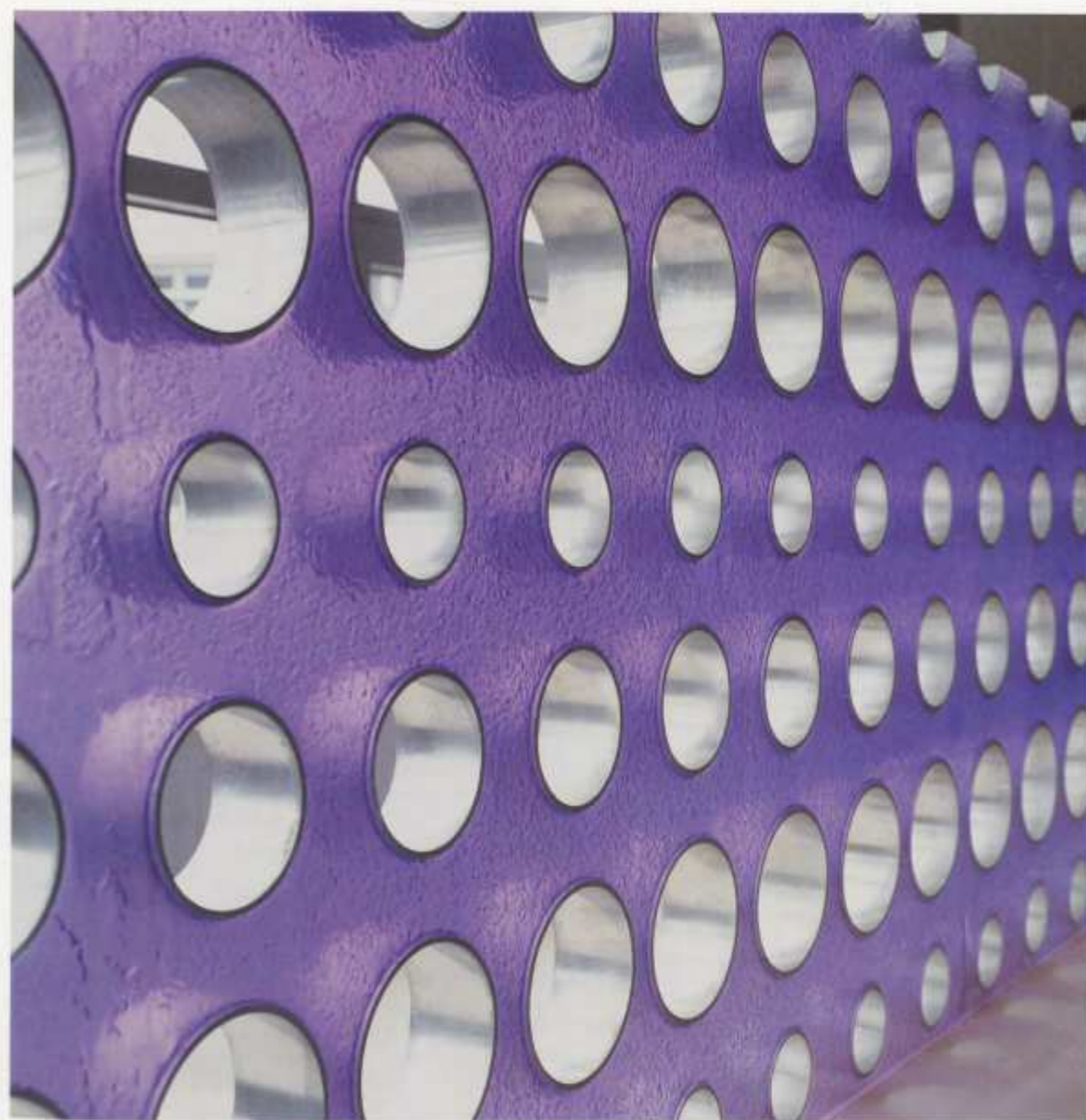
Dit is het Parijse warenhuis Tati: eindeloze rekken, schappen, grabbelbakken, de ongekunsteldheid van de chaos, goedkoop en superlout, papieren trouwjurken in het schap naast de huishoudelijke apparaten en de bak met neongele plaknagels. Lelijk en toch erg mooi, en waarom zou de naam van zo'n supermarktketen niet voor een fraaie modeaccessoirelijn kunnen staan? Tati, Hema, Wibra, Zeeman... 'Winkelcentra zijn toch de kathedralen van onze tijd? Daar houden we als nieuwe gelovigen erendiensten die de plaats hebben ingenomen van de kerkgang', zei fotograaf Martin Parr ooit. **Supermarkt. As Martin Parr once asked: Aren't shopping centres the cathedrals of our time? Isn't that where we go to worship as new believers, instead of going to church?**

Cross-over is een statement dat gaat over de opvallende overlappings van schijnbaar tegengestelde gebieden als werk en privé, werk en ontspanning, grofheid en verfijning, vrouwelijkheid en mannelijkheid. Die overlappings zijn vertaald in accessoires, die verrassende combinaties van eigenschappen van mensen laten zien, zoals een zakenman met een Ararat-stropdas, een hooligan met een gehaakte sjaal. **About seemingly opposite realms like work and private life, work and relaxation, vulgarity and refinement, femininity and masculinity.**

Ontwikkeling; het ontwikkelen of zich ontwikkelen; groei, wasdom enz.: *de harmo- nische ontwikkeling van lichaam en geest; tot ontwikkeling komen.* **Development;** act, process, or result of developing; state of being developed; growth, expansion, evolution; fact or circumstance just arisen or come to light

Materiaalstudie naar het com- bineren van polyester met onder andere karton, textiel en alumi- um, om een esthetisch, praktisch en betaalbaar nieuw plaatmateriaal te creëren. De insluitels in de dubbelwandige holle polyester- plaat zijn tegelijk fraai en construc- tief. Poly-paneel is bijvoorbeeld

toepasbaar als wandbekleding, tafelblad, scheidingswand, vloer of paneelgordijn.

Poly-panels. 'Materials are the tools of the imagination and give us an immeasurable vocabulary for the expres- sion of ideas.'

Experts in polyester dachten dat het onmogelijk was en toch kan het: krukjes van gecentrifugeerde polyesterhars. De hars wordt gecentrifugeerd in een mal met ongelijke afstanden tussen de wand van de mal en de as. Tijdens het centrifugeren verdeelt de hars zich, dankzij de middelpuntvle-

dende kracht, in de hoeken van de mal, waardoor de poten gevormd worden. Het leeggeslingerde zitvlak wordt later opgevuld met een andere kleur hars.

Stools made of centrifuged polyester, an 'impossible' method according to those familiar with the material.

Geluid is een prettig verschijnsel in ons leven; geluid kan ons als muziek in de oren klinken, geluid waarschuwt tegen dreigend gevaar, zonder geluid is communiceren een stuk lastiger. Maar teveel geluid is onprettig, en zeker nu er steeds meer harde bouwmaterialen als roestvrij staal, beton, glas en steen

in het interieur gebruikt worden, is geluidswering nodig. Het geluidswerende paneel van polyurethaanschuim is uitgevoerd in een variabel functioneel reliëf, eventueel gedeclareerd met onder andere een flockcoating of een polyurethaancoating. Immers, waarom geluidswering ontkennen als zij ook mooi kan zijn.

Noise barrier. Noise is a pleasant factor in our lives, as long as it's not too loud.

Serie experimenten voor de modernisering van vilt, door het te versmelten met verschillende soorten kunststof. Aangezien een draagband van enkel vilt niet stevig genoeg zou zijn, is de schoudertas verstevigd met gesmolten nylon, wat meteen decoratief werkt. De laptopetui is versierd en verstevigd

met een net van gesmolten nylon, bij de boodschappentas is nylon en polycarbonaat gebruikt, de werktas is een combinatie van vilt en polyethyleen. De tassen zijn met stoomtechniek gevormd; die waarmee ook hoeden gemaakt worden.

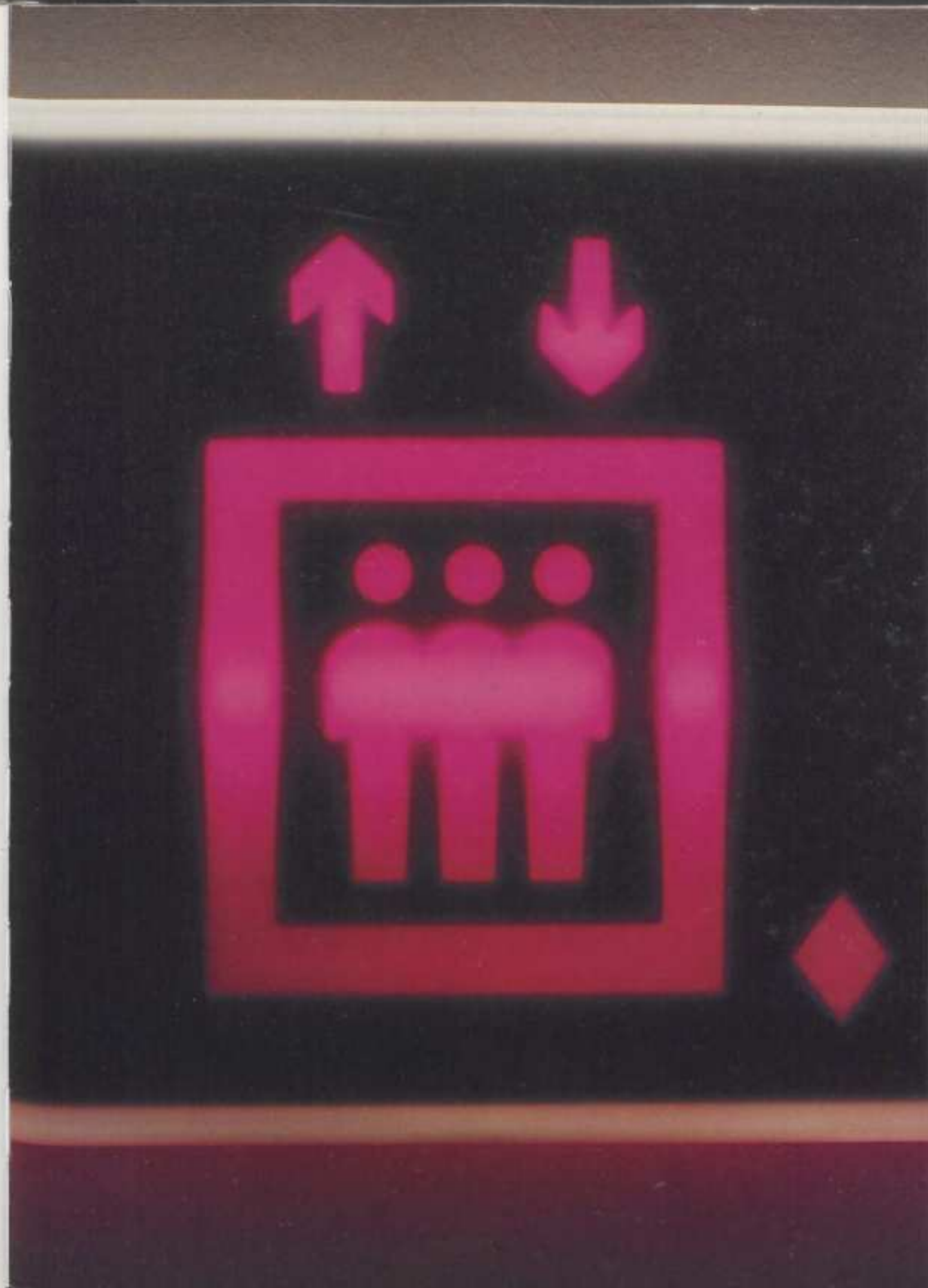
Felt is reinforced and decorated with different kinds of synthetic materials. You take a piece of felt and a net of melted nylon...

Guiding by light is een nieuw bewegwijzeringssysteem voor ziekenhuizen, eventueel ook bruikbaar in andere openbare instellingen, scholen, stations, vliegvelden. Het systeem combineert bewegwijzering met noodverlichting en indirecte verlichting, en vervangt dus in één keer de hele wirwar van TL-buizen, sfeerlampjes, bordjes, displays en pijlen. De plattgrond

van het gebouw in kwestie wordt in kleurzones opgedeeld, namen en cijfers worden pas op het laatste noodzakelijke moment vermeld. Voor extra duidelijkheid is aan elke kleur een aparte vorm gekoppeld, ook handig voor kleurenblinden. Guiding by light creëert rust op plekken waar mensen toch al geen behoefte aan hectiek hebben.

A signposting system to replace the entire jumble of fluorescent lighting, atmospheric lamps, signs, displays and arrows all in one blow. After all, it's already bad enough to have to be in a hospital.

Systeem voor een verbanddoos die consumenten zelf kunnen samenstellen en bijvullen. De meeste verbanddozen voor privé-gebruik zijn onoverzichtelijke grabbelbakken en bevatten dik-wijs overbodige of gebruiksonvriendelijke producten. Wie kan de houdbaarheidsdatum van de afzonderlijke producten vinden? En waarom staat het merk van het medicijn duidelijker vermeld dan de functie? De nieuwe verbanddoos werkt als een kaartenbak, en elk medicijn of product wordt geleverd op een 'kaart' waarop gebruik en houdbaarheid duidelijk vermeld staan.

First-aid kit for use at home. Who can ever find the expiration date of a plaster? Why is the brand name of the medicine always so much more obvious than its function?

Maak je eigen destilleermachine
en stook je eigen drank. Instructie
folder en onderdeelen zijn te koop
bij de bouwmarkt.

Distilling machine. Make your
own still and distill your
own liquor.

sander
Lucas
geboortedatum: 19-12-77
e-mail: sanderlucas@boudier.nl

destilleermachine
materialen: plastic, koper

man and leisure
uitgeverij: saxon nijmegen

Geur en smaak geven

Wanneer de vloeistof gedestilleerd is, zal je een heldere vloeistof die uit alcohol en water bestaat, hier zit nog geen smaak aan.

De hier smaak aan te geven kunnen kruiden, specerijen en fruit worden toegevoegd. De smaak en kleurstoffen hiervan zullen aflossen in het destillaat en te gebruiken een week steden. Sommige de toegevoegde ingrediënten wordt gefilterd worden door een gewone koffiefilter.

Wie een je het destillaat met ingrediënten aanvoelt met water, zodat het mogelijk niet meer dan 50% alcohol bevat. Dit betekent destilleren (meer een nog zeker voorzicht) waarbij met deel van de smaak en geurstoffen weggevoerd worden. Hierdoor ontstaan meer een heldere vloeistof maar met de geur en smaak van de ingrediënten.

Wanneer in deze als voorbeeld enkele recepten, maar natuurlijke is het heel leuk om zelf te experimenteren met verschillende ingrediënten.

De recepten zijn voor een fles drank (ingredienten zijn in kilo bij supermarkt eerst afgeleest).

Kersenvlaar	
alcohol ongeveer 60%	0,5 l
kersen (of kersenbaj)	100 gr
suiker naar smaak 100	100 gr
kanariekijs wat kaneel vanille en citroensap	
Curacao	
alcohol ongeveer 60%	0,5 l
2 vinningspotstilleen	
rozeponk sapje en vanille	
2 kruidnagels	0,25 l
suikerstroep	
Koffievlaar	
alcohol ongeveer 60%	0,5 l
gemaal koffie	100 gr
Overlappig sapje	
afvinningspotstilleen	
water	0,2 l
citroensap	0,2 l

Literatuur

Aandachtig der 14e eeuwskertj, D. Heric
Staten te Gele, Prof. J. W. Brauer

De werking van een destilleer machine

Bij destilleren wordt gebruik gemaakt van het verschil in kookpunten en dus de verdampingscapaciteit van verschillende vloeistoffen. Water kookt bij 100°C, alcohol kookt bij 78°C. Wanneer je een mengsel van alcohol en water verwarmt, zal de alcohol die eerder gaat verdampen dan het water. Wanneer je de damp opvangt, weer laat afkoelen en condenseren, zal de gecondenseerde vloeistof meer alcohol bevatten dan het originele mengsel. Hoeveel heeft de vloeistof afgeleest van het water verdamt dat je niet alleen pure alcohol krijgen. Het bereikbare alcohol percentage van deze destilleer machine ligt ongeveer op 50 procent. Belangrijk hiervoor is, dat het destilleren op zijn wordt gestopt zodat anders teveel water gaat mee verdampen en het alcohol percentage weer daalt. De het alcohol percentage van het destillaat te meten kan je een alcoholmeter gebruiken.

Alcohol maken om te destilleren

De eenvoudigste manier om zelf alcohol te maken, is door suiker te vergisten. Dit is een proces die suiker en water omzet in alcohol en koolstofdioxide. Het meelstapels te gebruiken is "gewone rijst" met verspreiden is bij speciale draagvlak. Het wordt gelanceerd met geruziekspanning en geeft binnen 5 dagen een vloeistof van ongeveer 10 procent alcohol. Dit gebruikt kan worden om te destilleren. Maar het vergist kan je een 12%, dat of het nodig die groot gebied is de een aantal liter vloeistof in te maken en die afsluitbaar is met een waterdicht. Dit waterdicht, dat ook verspreiden is bij speciale draagvlak, zorgt ervoor dat het koolstofdioxide dat ontstaat niet kan ontsnappen maar dat er geen lucht in de fles, get of tot het water.

Het bouwen van de destilleer machine

De samenstelling hierboven geeft een idee van de destilleer machine wordt een kunnen zien en welke onderdelen hiervoor nodig zijn. De kosten van materiaal zijn ongeveer €10. Dit wil echter niet zeggen dat het er niet anders uit kan zien. Zorg er alleen voor dat de werking van de destilleer machine hetzelfde blijft. Op de achterzijde van de folder zijn nog enkele andere voorbeelden van destilleer machines te zien.

Benodigheden

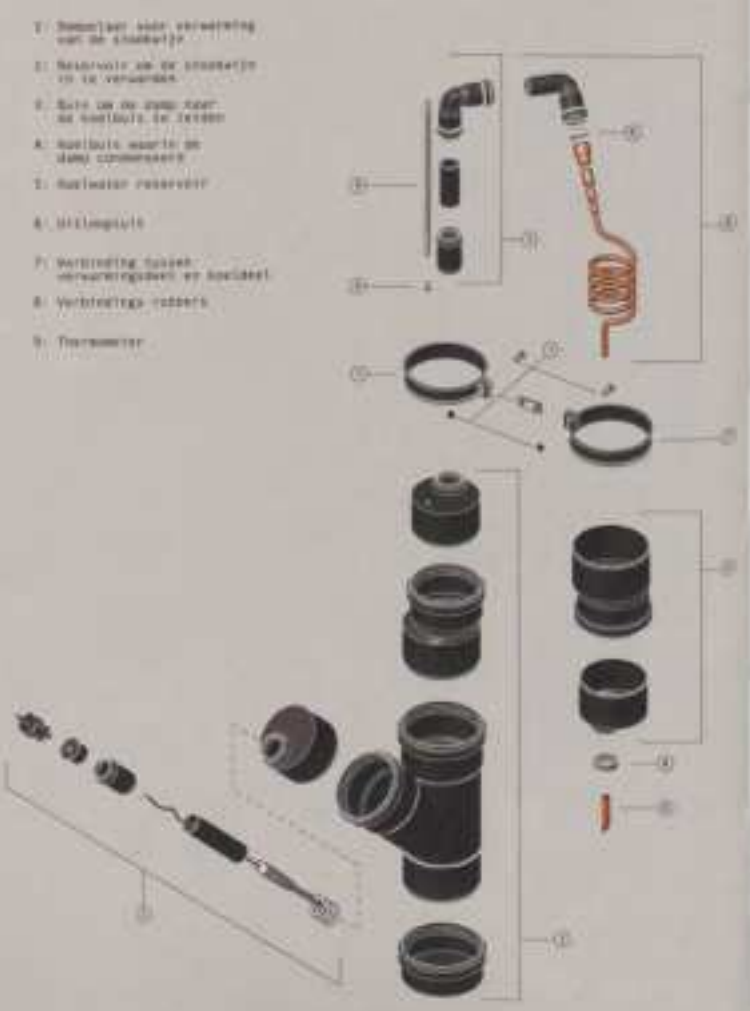
- Materiaal:**
- onderdelen van PP (polypropyleen) binnenliding
  - Buigbaar kunststof en verloopstukken
  - Suikers
  - Suiker
  - Siliconenkit (voor deuren en afdichten ampel)
  - Thermometer (binnenliding tot 100°C)
  - Fles met of van met waterdicht
- gereedschap:**
- Seldebinder, soldeerbout en 3-99 (voor water)
  - Lijstplank
  - Buismachine (voor thermometer gaasje)
  - Kruiplank
  - Schroefmachine

Destilleer machine

Een machine om je eigen drank te maken

Samenstelling

In Nederland heeft 48% van alle vrouwen een full- of parttime baan. Hoe lossen moeders die de borstvoeding willen blijven geven dat op? De werkgever is wettelijk verplicht om een kwart (!) van de werktijd vrij te geven om te kolven, maar daarvan maakt bijna niemand gebruik.

Mum@work vervangt het kind tijdens het werk van de moeder. Tegelijkertijd vervangt Mum@work thuis de borst. Mum@work is het tussenstation. Het is een nieuwe manier van kolven, die niet zoals bestaande kolfflessen de uitstraling van een operatiekamer heeft, maar die is afgeleid van de natuurlijke situatie, van het 'live' voeden. Borstvoeding geven is mooi, goed en sensueel, en dat mag je dus ook terugzien in de daarvoor benodigde apparatuur.

A new way to express milk, for breastfeeding later, without the usual equipment that looks like it comes straight from the operating room.

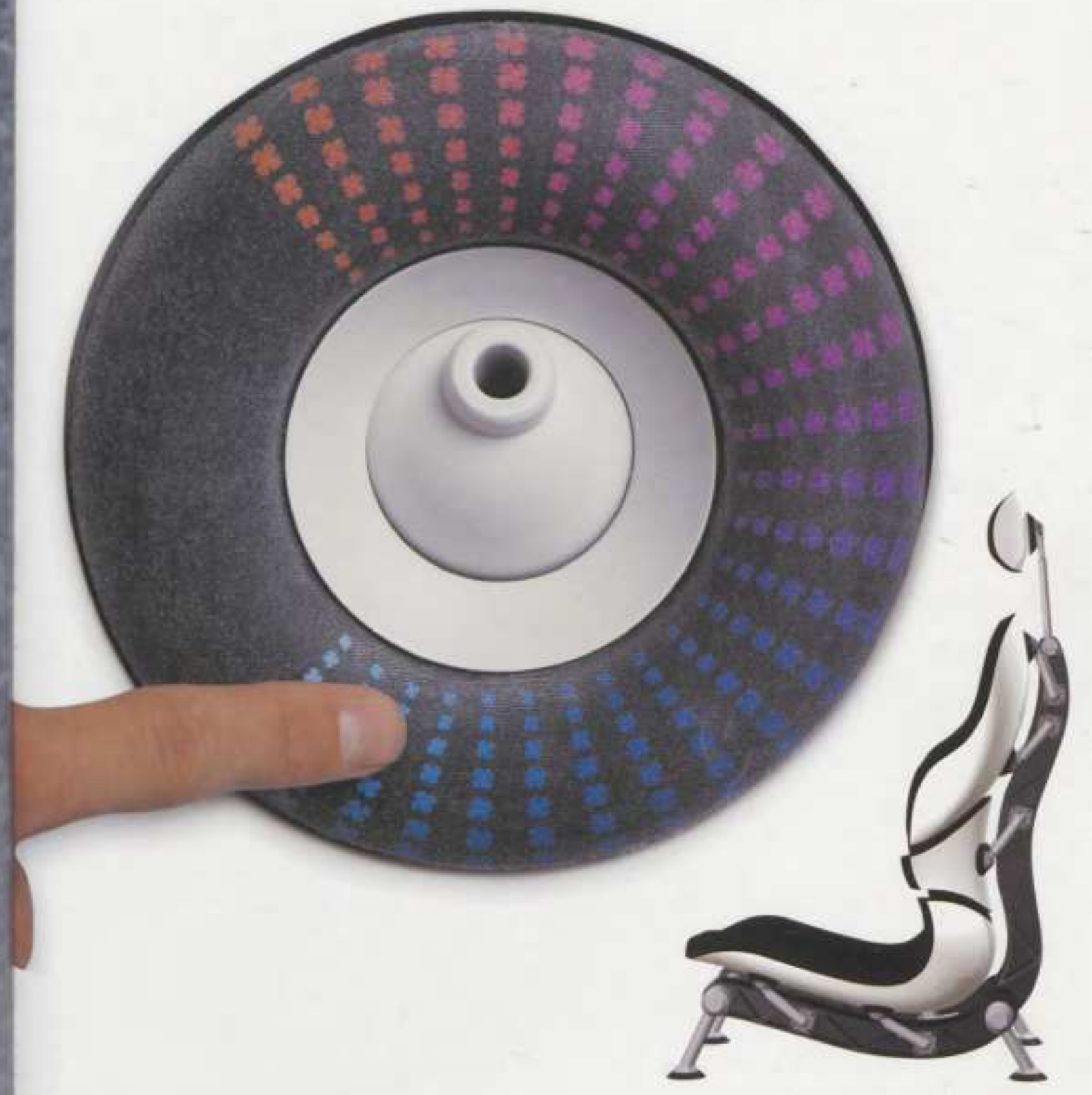

Innovatie; invoering van iets nieuws; nieuwigheid; (m.n.) technische, industriële innovatie. **Innovation**; act or process of innovating; new method etc; change

Door een toename van functies wordt het interieur van de auto steeds complexer. Dat zorgt voor afleiding en is daardoor gevaarlijk voor de verkeersveiligheid. De interfaces van de auto moeten daarom efficiënter en eenvoudiger worden, zonder het menselijk bewegingsapparaat te beperken tot telkens dezelfde handeling. Hieruit volgt een aantal ontwerpen die essentiële informatie zichtbaar maken en daarnaast een diversiteit aan 'voelen' inschakelen. Het klimaat stel je op de taast in. De stoel waarschuwt met verschillende trilsignalen voor gevaarlijke situaties, bijvoorbeeld als je wilt inhalen terwijl er een auto of fietser in de 'dode hoek' zit. Het stuur is teruggebracht tot een minimum aan functies, en op de snelheidsmeter is af te lezen hoe je rijnsnelheid zich verhoudt tot de ter plekke geldende maximum snelheid.

A new efficient and simple interface for automobiles, including the use of sensory stimuli as signals.

Wie is de eigenaar van jouw lichaam? God? De paus, de priester, imam of ander soort intermediair van die al dan niet bestaande Goddelijkheid? Is jouw lichaam van je ouders, je echtgenoot of echtgenote aan wie je uitgehuwelijkt bent? Is het van de overheid of van het volk waartoe je behoort? Of is dat lichaam gewoon van jezelf?

Who owns your body? God, the pope, your parents? Your husband or wife? The state? Or does it simply belong to you?

vesna
Milinkovic
geboortedatum: 04-10-78
e-mail: vesnamilinkovic@hotmail.com

reatachable piercing glasses
materiaal: zilver, glas en plastic

man and identity
foto's: sabina fujara
huid: bari flinders

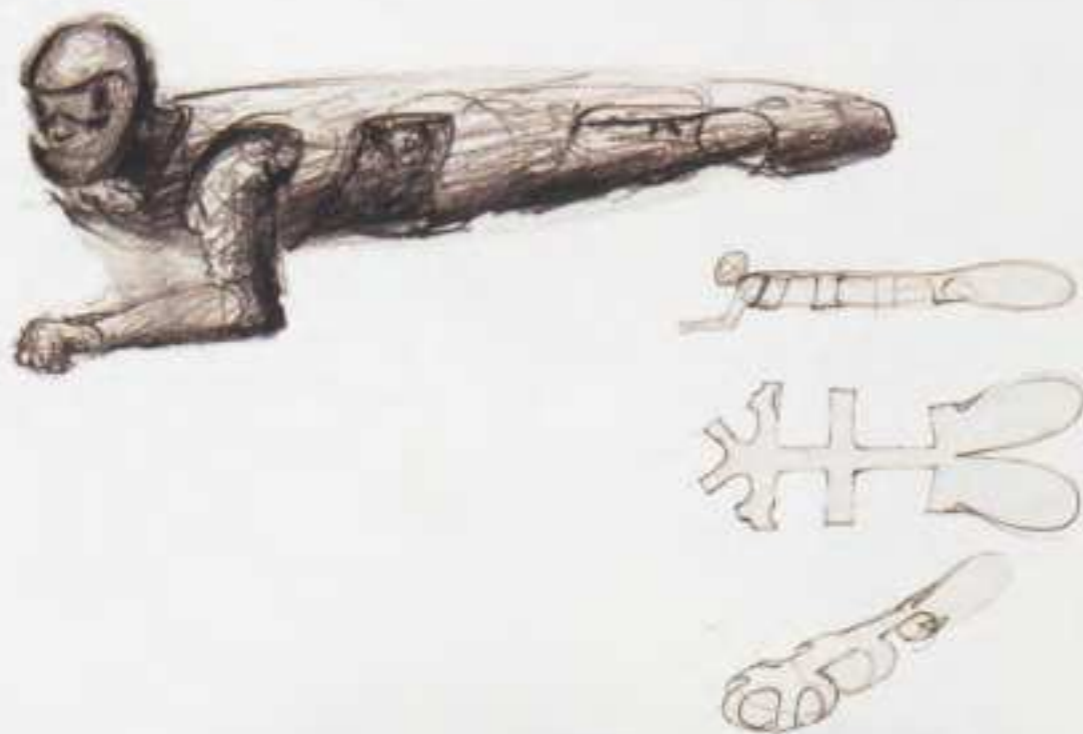
Katana is een draagbare led-armatuur om de kostbare band tussen de gebruiker en het product 'licht' in ere te herstellen. Vroeger was een lichtbron mobiel: een toorts of een kaars die men van vertrek naar vertrek met zich meedroeg. Men was zich terdege bewust van de kostbaarheid van licht. De huidige verlichting wordt steeds immobiel en dat werkt verwisting en onverschillig gebruik in de hand.

A portable LED fixture to restore the time-honoured bond between the user and the product 'light'; it functions as a sort of modern torch or candle for use in your home.

Een comfortabel en toch opvouwbaar pak, waarmee een wedstrijd-piloot onder zijn Deltavlieger hangt. Het Exitan harness is meer een stevig cocon dan de thans gebruikelijke zachte pakken waar je als piloot ingesnoerd zit en die nogal beknemend aanvoelen. Om de luchtweerstand te verminderen en dus de snelheid te verhogen, kan de drager van de Exitan één arm strak langs het lichaam leggen. Normaal zou dat instabiliteit opleveren, maar de gestroomlijnde harde vin heft het weer op. Goed voor een snelle overstek tussen twee thermiekbeïnen.

Exitan, Harness for Hang Gliders. A collapsible harness for competition hang glider pilots. The firm tailfin on this harness allows you to steer with just one arm. Tucking your other arm tightly alongside your body will help to reduce air resistance and thus increase speed.

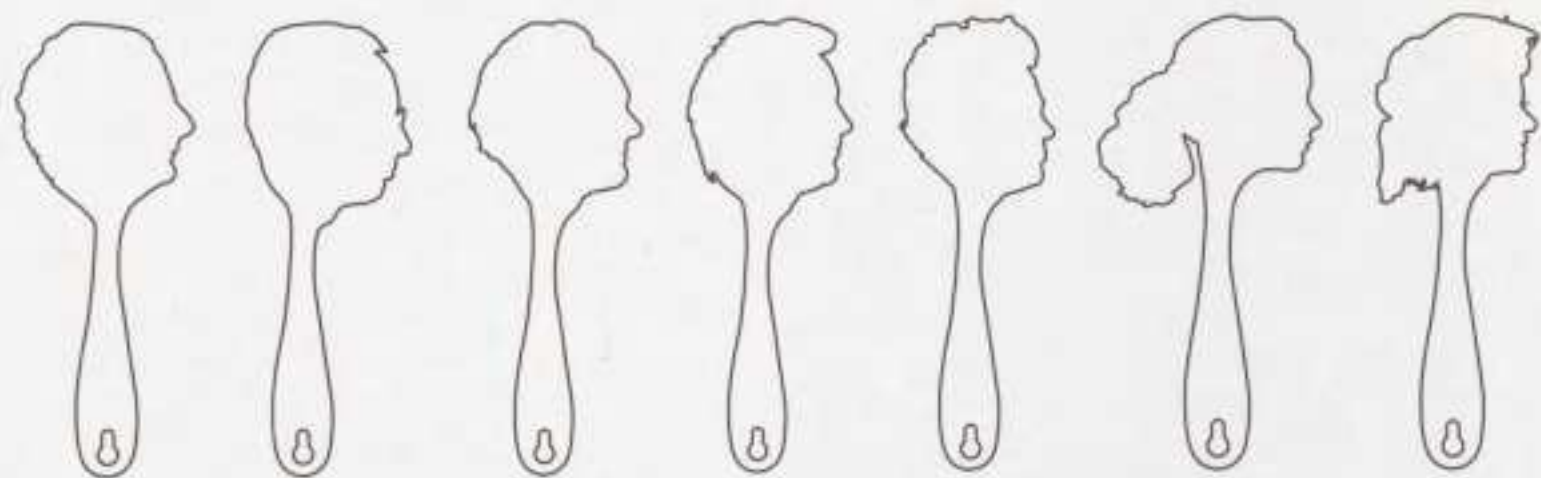

Interview met koen Huigen winnaar Publieksprijs van de ontwerpwedstrijd de mooiste mast 2002 uitgeschreven door het Ministerie van Verkeer & Waterstaat ism de Verenigde Nederlandse telecombedrijven

wat won je precies? Niet de hoofdprijs; ze vonden mijn ontwerp te duur. Ik dacht dat ze juist iets moois wilden hebben, in plaats van iets zuinigs. Het winnende ontwerp vond ik helemaal niet mooi. Maar goed, de publieksprijs was een schrale troost. wat kreeg je? Duizend euro en een handje van de staatssecretaris, Monique de Vries. wat ga je met het geld doen? Het is al op. waarom deed je mee aan de prijsvraag? Omdat ik me hooglijk irriteer aan al die lelijke antennemasten in het land. Alle aandacht is gericht op nieuwe designfrontjes voor telefoons, sms, iMode. Over de andere kant van het verhaal, welke consequenties het voor Nederland heeft dat er staks honderdduizend antennes staan, hoor je niemand. Terwijl ik het juist nuttig en interessant vind om dingen te ontwerpen die eigenlijk niemand ziet maar die er toch moeten zijn. was jouw inzending inderdaad de beste? Ja. In ieder geval de mooiste. welke andere prijzen heb je in het verleden zoal gewonnen? Een paar hockeymedailles. Geldt dat ook? ja. welke prijs hoop je nog eens te winnen? Ik had graag de HEMA ontwerpwedstrijd gewonnen, maar ik had geen tijd om mee te doen. Nu mag 't niet meer, ik ben geen student meer. Momenteel doe ik mee aan de brillenontwerpwedstrijd van Eye Wish, als je mocht kiezen tussen een Oscar, de Turner Prize, de PC Hooftprijs of de Nobelprijs voor de Vrede? Doe maar de Nobelprijs voor de Vrede. Ik ben niet zo'n 'designer', zeg maar. Ik vind het interessant om iets alledaags te ontwerpen, om te puzzelen op oplossingen. Ik hoef niet zo nodig een bank van twintigduizend euro te ontwerpen, wat doe je over vijf jaar? Ik hoop bij een bureau te ontwerpen en daarnaast mijn eigen projecten te doen, mijn eigen ideeën te ontwikkelen. Zoals die mast.

Over een paar jaar heeft Nederland zo'n honderdduizend antennes voor mobiele telefonie staan. Dat leidt ongetwijfeld tot een architectonisch ramp: de meeste antennemasten zijn lelijk. Deze nieuwe, gladde mast met zijn kurkontrekker-schroefvorm is echter niet lelijk. Bovendien kunnen de antennes bij onderhoud uit de mast geklapt worden, de monteur kan de antenne van achteren benaderen. Zou de monteur vóór de antenne gaan staan, dan wordt hij of zij levend gefrituurd, als in een enorme magnetronoven, en dus moeten momenteel altijd alle antennes uitgeschakeld worden bij reparatie. Met meerdere providers in één mast levert dat lastige situaties op. **Most attention in mobile communication goes to new phones, exchangeable covers, ringtones and other trendy aspects of the 'handy'. What about the thousands of antenna masts spread over the country? Let's not stick to the ugly ones.**

We live in a castle in the air.
On consumerism in
Western society and the
manipulation of outward
appearances.

**shopping is spiegelen,
luchtkasteel 001**

In de supermarkt worden de producten gespiegeld om de schappen mooier en voller te laten lijken. De consument spiegelt zichzelf in de enorme etalageruiten en koopt vervolgens om zichzelf mooi te maken. De serie handspiegels gaat over het oproepen van een beeld en het vermeerdere van de werkelijkheid.

luchtkasteel 001
materialen: gewaterstraald spiegelglas
afmetingen: 27x13x0,6 cm

**shopping is verslaving,
luchtkasteel 002**

Consumenten zijn verslaafd aan 'het moment' van aankoop. In de plastic draagtas is dat moment gefixeerd. Deze draagtas met opgeslagen lucht geeft de drager ervan het gevoel inkopen te hebben gedaan. Zo creëert de consument een luchtkasteel voor zichzelf.

luchtkasteel 002
materialen: gestikt pvc-doek
afmetingen: 45x36 cm
fotograaf: hans van der Mars

**the Hiding Show,
luchtkasteel 003**

Het imago van de westerse mens komt door 'shopping' tot stand. De consument creëert een luchtkasteel voor de mens om zich heen om te laten zien of te verbergen wat hij heeft. Het persoonlijk exterieur is een showgebied. De auto voor de deur wordt opgeblazen tot luchtkasteel.

luchtkasteel 003
materialen: gestikt pvc-doek
afmetingen: 525x150x220 cm
fotograaf: marjan Holmer

**functionele dubbelwandigheid,
luchtkasteel 004**

In de westerse maatschappij creëert de consument een luchtkasteel voor zichzelf en voor de mensen om zich heen uit het verlangen naar meer en groter. Een kleine vaas met opgeslagen lucht suggereert een grote vaas. Deze vergroting wordt functioneel op het moment dat de vaas wordt omgedraaid.

luchtkasteel 004
materialen: geblazen aardewerk
afmetingen: 26,5x24 cm
fotograaf: joël van fliee
assistent fotografie: jacco Muijer

Serie ontwerpen en voorstellen om de wachttijd op het station te versnagen; wachten wordt als wegdromen in een goed boek. De informatievoorziening wordt verbeterd, bijvoorbeeld met een live beeldprojectie vanuit de verwachte trein. Inspiratie is te vinden in de dichtelijke tekstregel op het perron en de bank is zo dat hij de lezer uitnodigt tot zitten, liggen, luieren, peinzen, wegdromen.

Waiting for a train will be like drifting off with a good book.

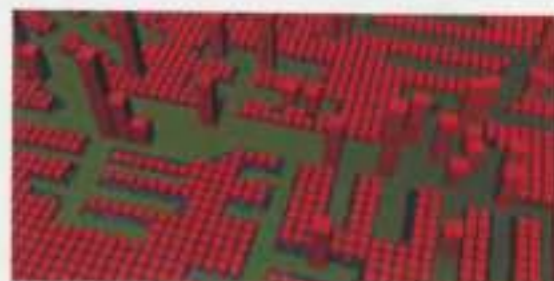

Een breed onderzoek naar wonen op het water heeft geleid tot een bundeling van heersende en nieuwe ideeën over De drijvende stad. Omdat de strijd tegen het water toch nooit gewonnen kan worden, omdat de zeespiegel blijft stijgen, en omdat Nederland kampt met ruimtegebrek. En zelfs

zo'n oud en bekend fenomeen als de woonboot blijft voor vernieuwing vatbaar. Is er een flexibel pachtstelsel mogelijk, waardoor diegene die op het water woont zijn huis kan uitbreiden of er een tuin bij kan 'kopen'? Wanneer ontstaat er een fabriek voor drijvende huizen, waar kopers hun

huis kant en klaar aanschaffen om het vervolgens naar de ligplaats te slepen. Hoe kan een verzameling woningen op het water zo gestructureerd worden dat er een functionerende drijvende stad ontstaat? En hoe kan deze stad milieubewust worden opgebouwd?

The floating city. A collection of prevailing and novel ideas about floating cities, the building site of the future.

Het Eindhovense 18 Septemberplein, tussen Bijenkorf en McDonald's, is momenteel een autoloos stuk straat met kiosken erop, maar kan goed heringericht worden tot paradeplein. Voor het bevrijdingsfeest op 18 september, als route voor de lampionoptocht, de vrijmarkt op Koninginnedag, voor de intocht van Sintertklaas, de carnavalsoptocht en de aankomst van de Avondvierdaagse. Belangrijk zijn de zichtlijnen van het publiek, de media, de VIP's en de mensen die de optocht vormen. Ziet iedereen de parade goed? Zien de media de VIP's? Worden de VIP's niet aangegaapt door het grote publiek? Komt de Philips lichttoren in beeld als de VIP's op de foto gaan? Het racecircuit van het Belgische Francorchamps diende ter inspiratie.

The temporary transformation of a square in Eindhoven to accommodate popular festivals and parades. Inspired by the Belgian racetrack Francorchamps.

Nederland is niet overbevolkt, wij ervaren overbevolking. Mensen leven in cycli; cycli in tijd en in ruimte. Cycli zijn verdeeld in fases. Doordat de overgrote massa zich op hetzelfde moment in dezelfde fase bevindt ervaren wij overbevolking. We gaan allemaal tegelijk naar ons werk waardoor er files ontstaan en gaan we allemaal tegelijk naar het strand, wat overvolle stranden oplevert. Spreiding over de fases zou een oplossing zijn. Het is echter onmogelijk het levensritme van mensen te veranderen. Een andere oplossing is spreiding toepassen op het woonbeleid door middel van de cycli. Er komen woningen specifiek

voor iedere fase van de verschillende cycli (winter-, lente/herfst- en zomerwoning, dag- en nacht-woning), waardoor men als inwoner van Nederland meerdere woningen bezit. Aangezien maar een van de huizen geschikt is voor een bepaalde fase en men maar op een plek tegelijk kan zijn, staan de andere huizen leeg en creëert men zo rust en ruimte voor een ander en voor zichzelf. Letterlijk leegte bouwen. Door te veel te bouwen (meer en groter) voorkom ik dat alles bewoond wordt en creëer ik zo spreiding over het land, de provincie, de stad en uiteindelijk in de straat, waardoor men rust en ruimte ervaart.

Door de verschillende woningen van de verschillende fases slim met elkaar af te wisselen creëer ik bewegingsruimte (een buffer om de op dat moment bewoonde panden heen), wat het gevoel van overbevolking wegneemt. Zo ontstaan er lege tussenwoningen die functioneren als luchtkastelen voor de omwonenden. Een van de eigen huizen uit een andere fase of een huis van de buurman is jouw luchtkasteel. Deze lege tussenwoning wordt pas bewoond op het moment dat jij jouw huis verlaat. Er ontstaat een nieuwe architectuur in Nederland waarin dit plan vorm krijgt. Ik heb een gebouw ontworpen waarbinnen het plan

functioneert. Binnen dit gebouw ontstaan ontwerpen van een nieuw soort huizen. De bewoners van deze huizen zijn tijdnomaden. Zij reizen immers van tijd naar tijd (van fase naar fase) binnen een cyclus. Zij reizen in verschil van temperatuur door de seizoenen van het jaar heen. Zij reizen van dag naar nacht, van licht naar donker. **Counteract overpopulation by overbuilding. A plea for the construction of empty space, of castles in the air. The inhabitants are time nomads, constantly heading towards peace and quiet.**

De architectuur is geëvolueerd van een dragende stapeling van ruimtes naar een skeletstructuur. Hierbij ontstond meer vrijheid om muren vrij in de ruimte te plaatsen en zelfs flexibel te maken. Daardoor werden de muren een deel van het interieur, een meubel. Als de architectuur verder evolueert van een dragend skelet

binnen naar een dragende buiten-schil, dan verandert het gril dat de ruimtes bepaalt, de vloeren en muren, van architectuur naar interieur. Dit geeft nieuwe vrijheden aan de ontwerper, en verruimt het begrip meubel... xs,m,xl is een studie naar de schmerzzone tussen interieur en architectuur, met als resultaat

een 'maatdelijke volle ruimte': een antruimte. Het is een volume; vergelijkbaar met het blok steen waarmee een beeldhouwer begint en dat eindigt als zijn eigen subtiele werk. Door breken en weghalen ontstaat voor ieder persoon zijn unieke woonomgeving; zoals een mol zijn woning uitgraaft uit een massa aarde.

A 'virginal full space', a volume, comparable to the block of stone with which a sculptor begins and that ends up as his work of art. The inhabitant digs out his own living environment, like a mole digs its nest from a mass of dirt.

Warmwaterboiler om niet in de kelderkast te hangen, maar op een zichtbare plek in badkamer, keuken of huiskamer te plaatsen. De boiler laat zo op een dominante manier het water- en energieverbruik en de temperatuurschommelingen zien. We moeten namelijk eens af van die openkraan-situatie, van die vanzelfsprekendheid van warm water, van de gedachte dat we zelf niks aan energiebesparing kunnen doen.

Energy boiler. We really ought to become more aware of the fact that warm water doesn't come automatically, that we can do something about saving energy ourselves.

patricie **Rodriguez v/d Kruijff**

warmte boiler

man and activity-mobility (deestijl)

Portfolio Fame is een glossy tijdschrift van ongeveer 100 bladzijden over Saskia Dorsman. Het blad gaat van voor tot achter over haarzelf en haar werk. Op de cover prijst zij zichzelf aan. De eerste pagina's zijn advertenties voor haar werk en verderop staan artikelen over haar werk en haar interesses, over haar favoriete boeken en steden, en een modereportage over hoe zij zich in verschillende situaties kleedt, bijvoorbeeld voor een sollicitatiegesprek. Het portfolio toont haar werk, maar ook persoonlijke aspecten van haarzelf. De lezer kan, als in een tijdschrift, uitmaken welke stukken hij leest en waar hij doorbladert.

From cover to cover, the entire glossy is about the designer herself and her work; the advertisements are about her work; the articles are about her work and her interests, about her favourite books and cities.

saskia **Dorsman**
geboren: 1971
e-mail: adriens@bpost.nl

portfolio / tijdschrift FAME
redactie: papier
afmeting: 28x 19,5 cm

man and communication
fotograaf: Frank van der Meer

Een fictieve expositie van Hongaars grafisch ontwerpers en hun affiches. Dat wil zeggen, de posters zijn echt. Judith van Overbruggen heeft een Hongaarse moeder en deed onderzoek naar de stand van zaken in Hongaars ontwerp. Een paar conclusies: het niveau is hoog, er worden ook nu nog veel traditionele technieken gebruikt, je ziet vaak typisch Hongaarse producten als de

paprika terug, en het communisme heeft onmiskenbaar zijn invloed gehad. Zo is de puur commerciële reclametraditie nog pril. Ook vroeger (voor 1990) werden wel campagnes ontwikkeld voor het kopen van bijvoorbeeld schoenen, maar die zeiden dan 'Koopt schoenen'; het merk deed er niet toe, onderscheid met concurrenten was niet nodig.

Exhibition Hungarian design. A fictitious exposition of Hungarian posters. Featuring: lots of paprikas and a dash of communism.

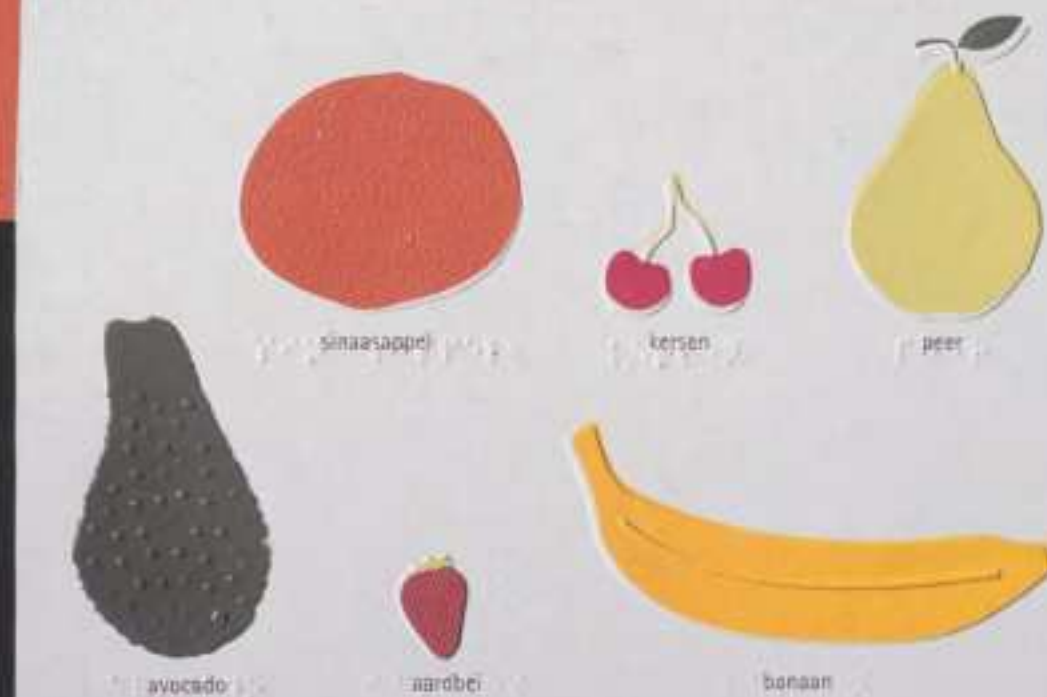

Een basiskookboek voor blinden en slechtzienden, met een functionele en een sociale missie. De mogelijkheid om te kunnen koken draagt bij aan de verzelfstandiging van blinden en slechtzienden. En met het kookboek, dat ook 'gewone' tekst bevat, is het mogelijk om er samen met familie en vrienden uit te koken; dat is bij de bestaande braillekookboeken bijna onmogelijk.

Het Kookboek behandelt diverse groenten, fruit, kruiden en basiskookspullen in een hoofdstuk Vormherkenning en bevat wrijf-en-rukgedeeltes om met de neus gerichten te herkennen. Het boek gaat in op specifieke problemen als: Hoe weet ik wanneer de boter in de koekenpan bruin is? (Antwoord: Gebruik Blue Band, dat bevat vocht dat sist in de pan. Eerst zwelt het gesis aan, en als

dat geluid weer afneemt is de boter bruin. Hoor je helemaal geen gesis meer, dan is de boter verbrand en kun je haar beter weggooien.) **Basic cookbook for the blind. How do you, as a blind person, know when the butter in the frying pan has turned brown? Use margarine containing moisture that will sizzle in the pan. When it stops sizzling, you're ready.**

22. vormherkenning fruit

158. recepten toetjes en gebak

Vruchtensalade

- 150 gr aardbeien
- 150 gr frambozen
- 100 gr rode bessen
- 125 ml crème fraîche
- 4 tl suiker

6

- Verwijder bij de bessen de takjes en bij de aardbeien de kroontjes.
- Was het fruit en snijd de aardbeien in vierep.
- Klop de crème fraîche los.
- Verdeel het fruit over de kommetjes en schep de crème fraîche erop.
- Strooi 1 tl suiker over elk kommetje.

wrijf en ruik

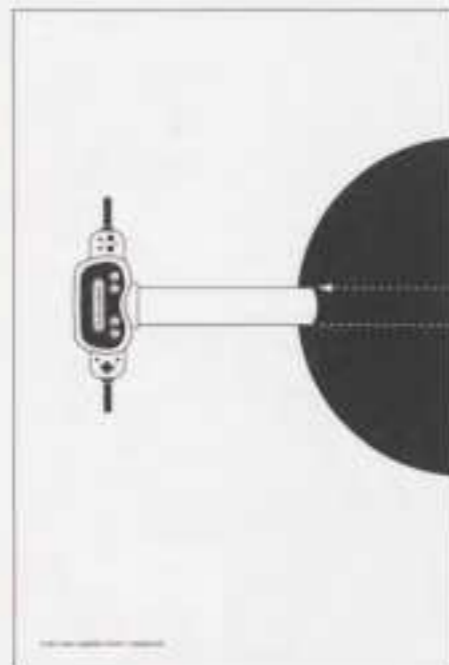

Je reist door een land en komt in situaties waarin mensen natuurlijk lijken te handelen, terwijl de dingen voor jou niet altijd even vanzelfsprekend zijn. Sommige situaties zijn nieuw, vaak snap je ze niet helemaal. Andere situaties zijn herkenbaar, maar toch vaak net iets anders dan dat je gewend bent. How to handle... is een serie reisboeken, gemaakt vanuit het perspectief van de inside informa-

tion. Het staat boordevol specifieke dingen en feiten die je net even moet weten over een land en zijn cultuur: kleine details (de muziek in de bus) en belangrijke zaken (hoe bel je een ambulance?). Bijzonder in het boekje is dat het ruimte laat voor de inbreng van de reiziger, ruimte om eigen indrukken op te schrijven. Hoe afschuwelijk het eten was en hoe geweldig het weer, behalve toen het die ene

keer regende, enzovoorts. Door de notities van de reiziger zelf wordt het reisboek, naarmate de reis vordert, meer en meer een persoonlijk document. **A travel book created from the perspective of 'inside information'. As the trip progresses, this book becomes more and more a personal travel document.**

2.5D is een onderzoek naar de raakvlakken van de tweedimensionale computer-interface en de driedimensionale wereld, het vergelijkt digitale met reële begrippen. Terwijl elementen in de computer ooit afgeleid waren van de werkelijkheid (venster, bureaublad, map), zou die interface op zijn beurt weer invloed op het dagelijks

leven kunnen hebben. Kun je de logica van zoekmachines toepassen op winkels? Is de cursor een bewoner, en het beeldscherm een stad? In de 'echte' wereld koop je een huis van, zeg, 60 m² op een vaste plek, maar in de digitale wereld koop je bijvoorbeeld 5 mB webspace. Trek je die digitale logica door naar de werkelijkheid,

is het dan mogelijk om het 'gebruiksrecht' van 60 m² te kopen, en is de locatie van die woonruimte variabel? Het boek 2.5D biedt de lezer ruimte om ideeën toe te voegen, om aanverwante denkbeelden aan te dragen, waardoor het boek geen 'af' product is, maar een netwerk van ideeën.

2.5D: A social study. What happens when a person starts acting like a cursor with the city as the desktop?

Text messages are transformed into 3D accessories, resulting in personal jewelry. Wear your favourite text message or e-mail on your body.

Tekstberichten, omgezet in 3D accessoires, waarmee persoonlijke sieraden ontstaan. Zo kun je delen uit brieven, kaartjes, sms'en en e-mails letterlijk bij je dragen, als herinnering. De wijze waarop het accessoires gemaakt en gedragen wordt, bepaalt de mate waarin je de tekst wilt delen met de omgeving. Een wit-op-wit geweven tekst, of een tekstregal die tien keer om de pols gewikkeld wordt, is minder leesbaar dan een sleutelkoord waarop de tekst met schreeuwerige kleuren geschreven staat.

Shade on. Every sculpture, every little pole indicates the time, twice a day. 'Nearly eleven' is 'half past two' a couple of hours later, for example, and 'sometime in the afternoon' becomes 'around four'.

Op het eerste gezicht lijken de paaltjes abstracte sculpturen. De zon verklaart hun vreemde vorm; van mei tot augustus, als de zon in de juiste hoek staat, worden hun schaduwen op straat leesbaar. Elk paaltje geeft twee keer per dag de tijd aan. Bijvoorbeeld "tegen elfen" wordt een paar uur later "half drie", en "tussen de middag" wordt "een uurtje of vier". Acht paaltjes naast elkaar geven dus zestien tijden aan. Terwijl de zon er omheen draait spreken de sculptuurtjes duidelijke taal.

lekker
Ecoïstisch
doen

Voor een nieuw imago van reformwinkels en ecologische producten is een campagne met 'Lekker ecoïstisch...' bedacht. Omdat het niet eeuwig de bedoeling kan zijn om met hout en gerecyclede materialen de klant te doen geloven dat eco-producten gezond zijn; het kan minder stoffig. De link met 'egoïsme' is niet toevallig: denk aan jezelf, eet gezond.

Ecoïsm. For a new, non-stuffy image of health-food shops and ecological products.

lekker
Ecoïstisch
zijn

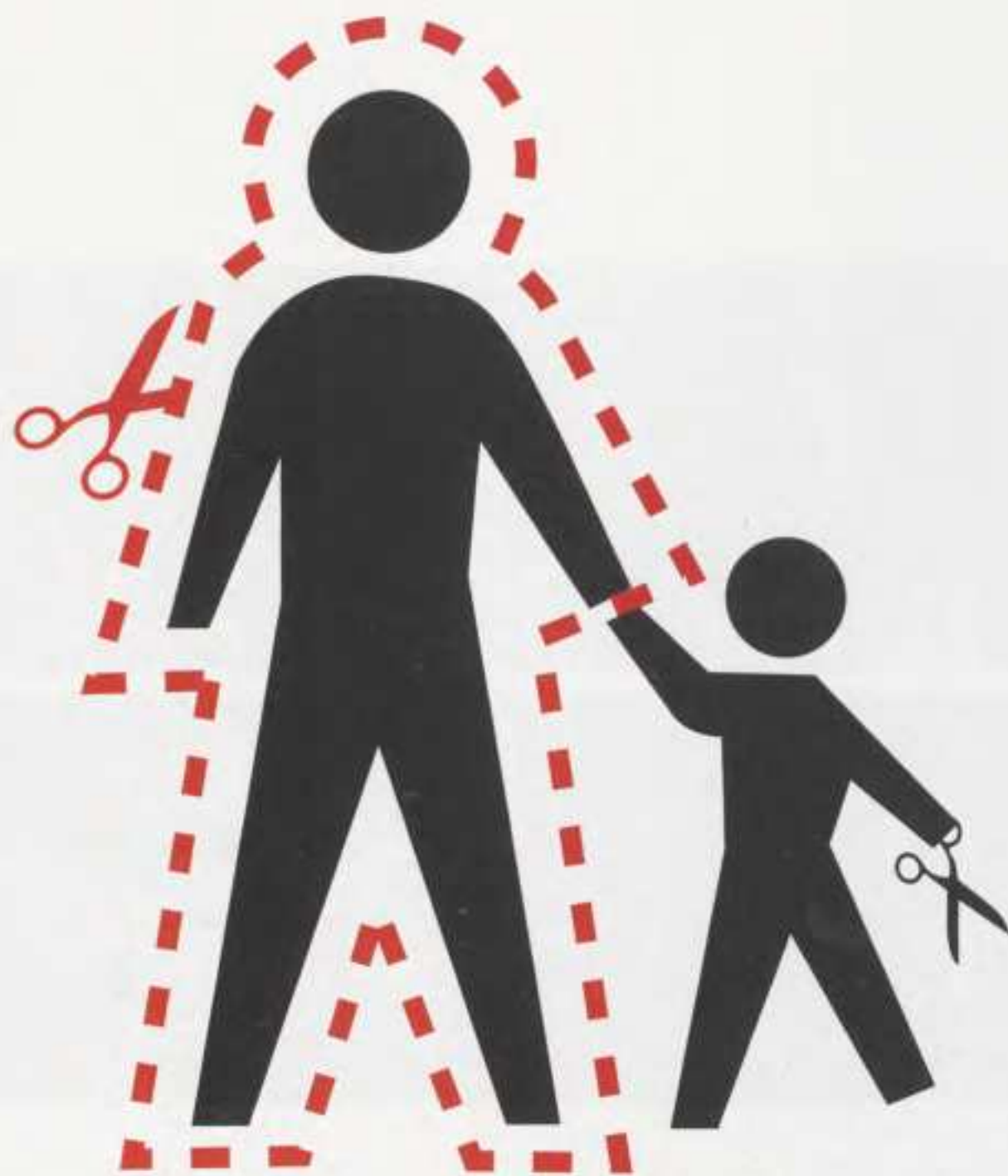

lekker
Ecoïstisch
denken

Korte docusoap over de Rotterdamse wijk Bergpolder, aan de hand van twee broers, die sinds veertig jaar aardappelen aan de deur verkopen, en een derde personage, Mister X. De drie personages worden gevolgd op hun weg door de wijk.

The Bergpoldermens. A docusoap involving two brothers who have been selling potatoes door to door for forty years, and the mysterious Mr X.

FORBIDDEN FOR PARENTS

De verhouding kind en ouders is grondig gewijzigd. Enkele decennia geleden wilde een kind zo snel mogelijk het huis uit om onafhankelijk te worden, wilde voorts z'n ouders nooit en nergens meer in betrekken en zag in het eigen beleven van de nieuwe ervaringen, van verse opleiding, eigen kamer, nieuwe liefde, gemeenschappelijke keuken, persoonlijke kat en oud autootje de verwezenlijking van de droom. Ondanks de zware eigenzinnige levensstijl vol nieuwe verantwoordelijkheden werd de ouder nooit benaderd, niet om raad gevraagd en slechts sporadisch telefonisch op de hoogte gebracht.

Nu is het tegendeel waar. Het kind blijft kind want de ouder blijft jong, de leerling blijft leerling want de ouder blijft student, de junior blijft junior want de ouder danst ook nog.....

De student leunt op zijn vriend de ouder en deelt lief en leed op dagelijkse basis. De ijskast is vol, de was is gedaan, het bed is opgemaakt en de liefde kan vrijuit bedreven worden onder één dak met pap en mam. De ouder verwezenlijkt zijn dromen door het kind, en het kind gaat door het vuur voor de ouder. Ouder en kind maken gezamenlijk projecten en daarom zijn de ouders van onze studenten dan ook zeer verweven met het wel en wee van hun spruit. In de conceptuele fase wordt meegeacht, in de uitwerking wordt meegeplakt, gezaagd en geschaafd, aan de financiële kant wordt voor oplossingen gezorgd en in de emotionele steun vindt de student de kracht om door te kunnen.

Dan komt de dag van de beoordeling en brengt paps in zijn break het werk en komt mams het werk ophangen. De academie is bedrijvig met ijverige ouders..... En dan willen ze ook aanwezig zijn bij de evaluatie om mee te luisteren, mee te praten, mee te verdedigen en mee te beslissen. Opeens gaan de ouders over de streep. Daarom denken we aan het maken van een bord: VERBODEN VOOR OUDERS. • Il Edelkoort

The relationship between children and their parents has undergone some fundamental changes. Just a few decades ago, children wanted to leave home as soon as possible and stake a claim to independence. They did not want their parents to have any say in their lives. Instead, they saw the fulfilment of their dreams in things such as an opportunity to experience life for themselves, a new college course, a room of their own, a little romance, a shared kitchen, their personal cat and a battered old car. Although their extremely wayward lifestyle included many new responsibilities, the children never turned to their parents, did not ask their advice and only occasionally phoned home to let them know what was going on.

Things are totally different now. Since their parents stay young, children stay children. Pupils stay pupils because their parents remain students. Junior is still junior, since Mum and Dad are into everything that is going on. Students see their parents as friends and look to them for support. They are willing to share with them all of the little triumphs and disasters of daily life. The fridge is full, the washing has been done, the bed is made and having sex while your parents are at home is not a problem. Parents fulfil their dreams through their children, and the children are prepared to go to any lengths for their parents. Parents and children work together on projects, which is why the parents of our students are so closely involved in their youngster's ups and downs. Ideas are contributed during the initial stage, when the project is being fleshed out. Throughout the implementation stage, parents help with the gluing, sawing and sanding. Assistance is provided with the financial aspects, and the emotional support available gives students the strength to go on.

Then assessment day arrives. During a break at the office, Dad nips out to deliver the finished work while Mum pops in to hang it up. The academy is one bustling mass of busy parents..... The next thing you know they insist on being present at the assessment so that they can take part in the listening, talking, defending and deciding. Suddenly the parents have crossed that invisible line. Which is why we are thinking of putting up a sign reading PARENTS, KEEP OUT! • Il Edelkoort

In hoogte verstelbare voorraadbussen, waarin geen lucht mee opgeborgen hoeft te worden. Door het flexibele materiaal is het bovendien gemakkelijk om de voorraad uit de bus te strooien of te gieten, door al knijpend een tuit te vormen.

Flexible storage canisters. For the airtight storage of food and for pouring without spilling.

Blokkendoos die het voor de wat minder technische vader mogelijk maakt om toch leuk met zijn kinderen een robotachtig apparaat te bouwen. Vaders vinden het vaak heerlijk om hun kinderjaren te herbeleven, als zoonlief met de modeltrein aan de gang gaat. Je ziet het ook dikwijls bij het uit Engeland overgewaarde TV-programma Robot Wars: vader en kind hebben samen een robot gebouwd. Daarvoor moet je als vader dan wel een respectabele berg technische kennis in huis hebben. De blokkendoos voor vader en zoon bevat alles van joysticks en energievoedingsblokken tot motoren en gewichten, en de blokken zijn behalve huls van die onderdelen tevens onderdeel van het chassis van de te bouwen robot.

Fathers just love to relive their childhood years, when junior starts playing with model trains.

Play for real is speelgoed voor volwassenen, want waarom zou je je als kind af niet meer mogen verliezen in die eindeloze fantasiewereld van Lego, Barbie, Klex en bezig zijn met niks? De levensgrote Playmobil-achtige vormen van Play for real zijn een mix van bruikbare meubels en speelobjecten. Volwassenen zouden meer moeten spelen; spelen stimuleert en inspireert.

Adults should play more; playing stimulates and inspires.

Tabletkleed van 5 lagen, dat dient als leidraad voor een verjaarsfeestje, voor kinderen van vijf en zes jaar. Iedere laag is een nieuwe gebeurtenis met een bijpassende sfeer. Het kleed geeft tips voor spelletjes, zet aan tot knutselen en het maken van tekeningen, en suggereert eet- en drinkpauses. Servetten en geplastificeerde taartbordjes zijn in het verjaardagskleed geïntegreerd. Als het feest is afgelopen, is het kleed 'op'. Ouders van nu hebben het vaak druk, werken hard en staan dikwijls alleen voor de opvoeding. Een verjaarscadeau kopen en het huis versieren lukt meestal nog wel, maar waar halen ze de creativiteit vandaan om een ontzettende groep kinderen de hele middag te vermaken? Het Verjaardagskleed is gegarandeerd goed voor drie uur feest, en een alternatief voor dure en gemakzuchtige kinderfeestbestemmingen als de bioscoop of McDonald's.

Birthday tablecloth for kids' parties. A tablecloth with tips for birthday parties. By the time the party is over, the cloth will have been 'used up'.

De Containers zijn afgeleid van beschermende koffers en kisten uit de bouw- en klushoek. De toegevoegde ornamentiek refereren aan de puur functionele verstevigingribben van die koffers. Van binnen zijn de containers met flock behandeld; ze voelen aan als juwelenkistjes, en zo zijn ze eventueel ook te gebruiken. Het zou immers goed zijn als die mooie beeldtaal van de bouwvakkerbranche ook elders in zwang raakt.

It would be so nice if that wonderfully descriptive language of the construction sector were to come into fashion elsewhere too.

Over de gelaagdheid van mensen, en de manier waarop we omgaan met situaties en emoties. Wij bestaan uit kennislagen, beschermingslagen, veiligheidslagen, angstlagen, enzovoorts. Ongerustheid, chaos, liefde, zelfrespect... De lagen maken wie we zijn. Die 'lagen', met hun specifieke eigenschappen, zijn te vertalen naar objecten en meubels. Het behang beeldt 'Comfort' uit, de troost die we bij een ander zoeken. Troost doe je niet in je eentje.

Comfort is something that we can't give ourselves. We seek comfort from others.

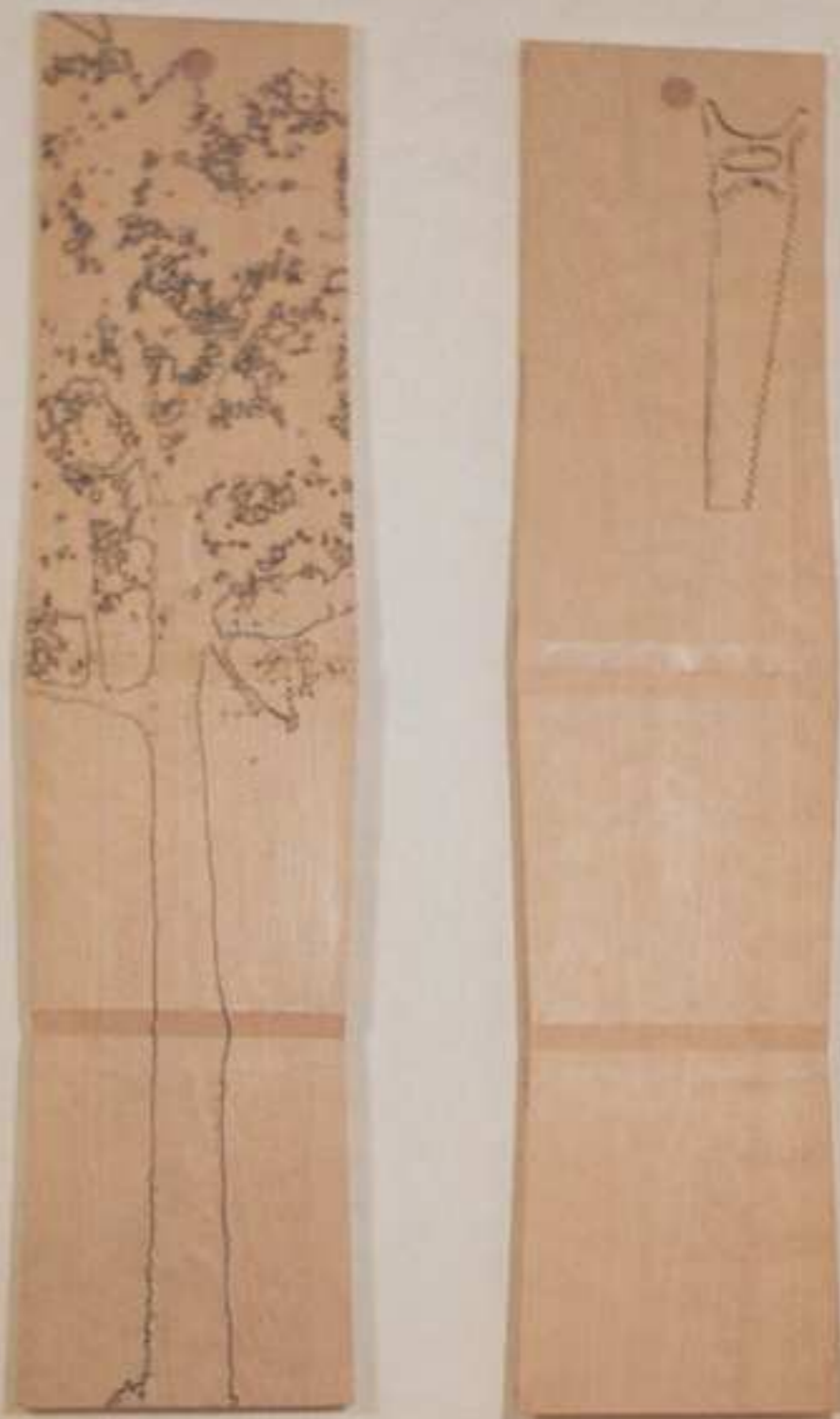

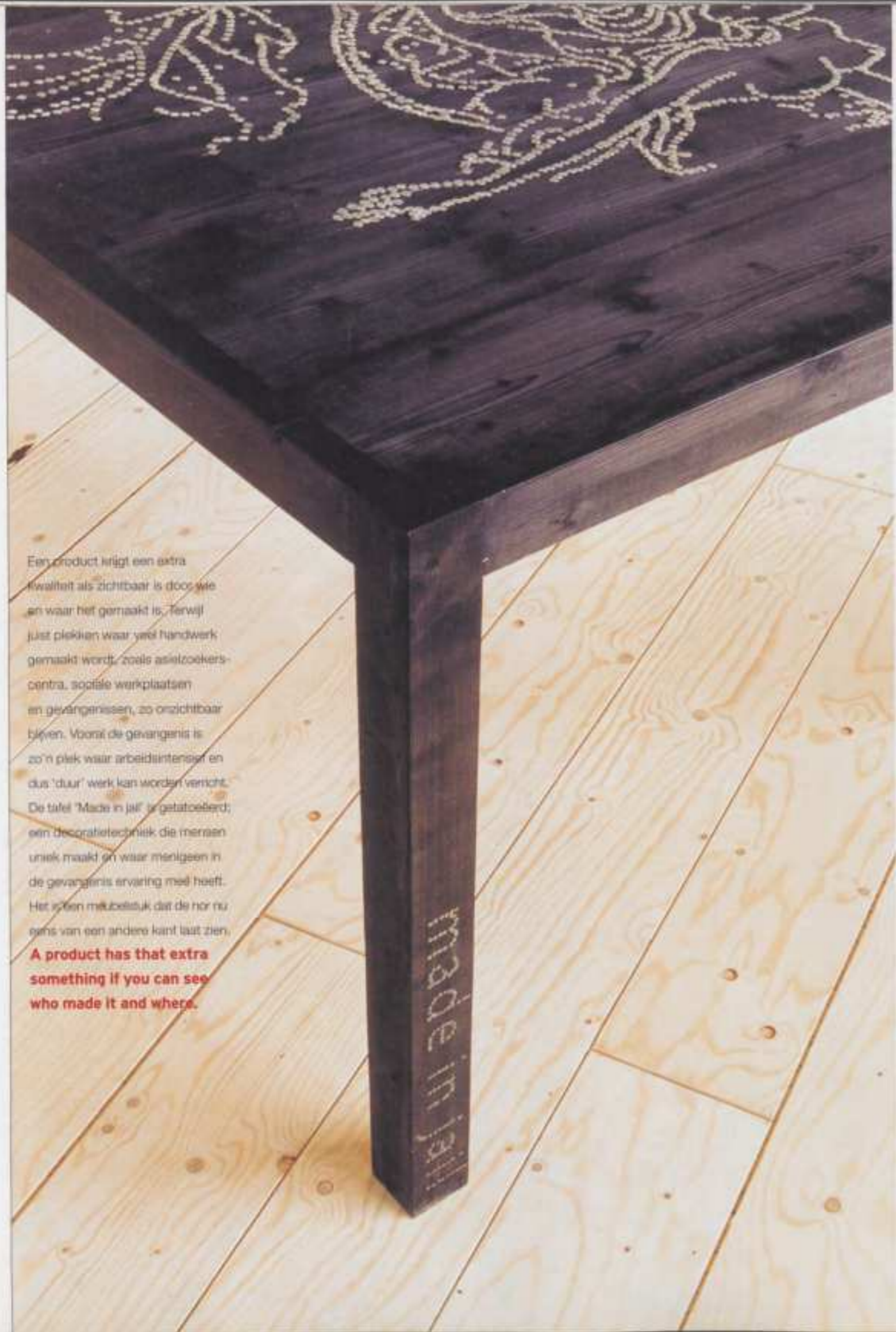
Tatoeëren; [Polynesisch woord], in de huid (t.w. lederhuid, die onder de opperhuid ligt) figuren aanbrengen, door deze erin te snijden of te prikken en daarna de wondjes met een kleurstof in te wrijven
Tattoo; mark the skin by pricking and inserting endelible pigments

Stoel die zowel in twee- als in driedimensionale toestand kan bestaan, en daarmee het scheppingsproces, de creatie symboliseert. Van materiaal naar product; uit een boom wordt een stoel gezaagd.

The transition from a two-dimensional element to an actual three-dimensional object as a metaphor for creation.

geboren: 6-8-77
 e-mail: vanrossum@brunel.com
Anke van Rossum

materialen: vurenhout, steen, beton, waterbuis
 afmetingen: 140x70x140 cm
made in jail

inspireert: Jozef van Bruggen
man and well-being

Een product krijgt een extra kwaliteit als zichtbaar is door wie en waar het gemaakt is. Terwijl juist plekken waar veel handwerk gemaakt wordt, zoals asielzoekerscentra, sociale werkplaatsen en gevangenissen, zo onzichtbaar blijven. Vooral de gevangenis is zo'n plek waar arbeidsintensief en dus "duur" werk kan worden verricht. De tafel 'Made in jail' is getatoeëerd; een decoratietechniek die meermalen uniek maakt en waar meniggeen in de gevangenis ervaring mee heeft. Het is een meubelstuk dat de hor nu eens van een andere kant laat zien.

A product has that extra something if you can see who made it and where.

Een hedendaagse techniek en esthetiek voor houtbewerking. Houtnijwerk kan zo'n magische uitstraling hebben, van oude technieken, geheimen, verhalen, geschiedenis, het handschrift van de maker, de geur van verre oorden. Bewerkt hout is zo de nogal archaische tegenpool van veel hedendaags efficiënt, klinisch ontwerp. Tenzij er een nieuwe vorm van houtbewerking komt, een nieuwe ornamentiek.

Old carved wooden objects hold within them a charm, a magic, a personal handwriting, stories and smells that are long gone or forgotten. They hold secrets of ancient techniques, standards of beauty, romance...

uitzaten
Cohen
 geboren: 14-10-73
 e-mail: rtsz@brunel.com

carved carpet
 materialen: metaal, hout

het atelier
 ontworpen: Jozef van Bruggen

Rotswanden in de natuur hebben oneindig veel verschillende texturen en hellingen. Die variëteit zou je als klimmer in een klimhal ook moeten kunnen ervaren. En om die variatie mogelijk te maken zijn deze verwisselbare textuurtegels, verstebare wanddelen en vervormbare klimobjecten gemaakt. De oneindige combinatie-mogelijkheden van helling en textuur maken het klimmen verrassender en spannender, en de klimmer kan de wand ook aanpassen voor trainingen op zijn eigen klimniveau.

Climbi. Natural rock faces have an infinite number of different textures and gradients. Artificial climbing walls (alias) do not.

Pauze ruimtes zijn stedelijke plekken die tijdelijk niet zo functioneren als verwacht. Het zijn ruimtes die een bepaalde betekenis hebben gehad of nog moeten krijgen. Ze zijn onbruikbaar verklaard omdat ze niet meer, of nog niet, functioneel zijn. Denk aan braakliggende gebieden, bouwputten etcetera. Het doel is om deze ruimtes eenmalig tentoon te stellen, gebruik makend van scenario's die de verbeeldingskracht van deze ruimtes ondersteunen en versterken.

Lakerloper is een buurt waar langzamerhand de oude huizen worden afgebroken en vervangen voor nieuwe. Hierdoor ontstaan veel lege ruimtes, die wachten op hun nieuwe bestemming. De Imaginaire attractie is een avondvullende attractie voor die leegte, voor dit 'niks'.

The 'Imaginary attraction' is a full evening's event for the empty spaces in a neighbourhood that is slated to be torn down. An ode to nothing.

interview met sannah Belzer winnaar van de Melkweg Prijs, 2002 met de pauze ruimtes

**two projects
for indefinable
spaces**

waar staat de prijs voor? Volgens mij voor het meest creatieve eindexamen aan de Design Academy. Het is de meer conceptuele tak van de René Smeets Prijs, wat won je precies? Tweeduizend euro, wat ga je met het geld doen? Ik wilde ervan met kerst naar India, naar een trouwerij van vrienden, maar ik kan al geen vliegticket meer krijgen, waarom deed je mee aan de prijsvraag? Ik werd gevraagd. Van elke studierichting werd één eindexamenkandidaat gekozen, heb je tips voor anderen, hoe te winnen? Nee, echt geen idee, was jouw inzending inderdaad het beste? Geen commentaar. Alle projecten lagen zo ver uit elkaar, daar kun je niks over zeggen, welke andere prijzen heb je gewonnen? De Studentenprijs voor Architectonisch Ontwerp 2001. En vroeger wel eens een taart, met lootjes trekken, welke prijs wil je nu nog winnen? Een prijs met heel veel geld, als je mocht kiezen tussen een Oscar, de Turner Prize, de PC Hooftprijs of de Nobelprijs voor de Vrede? Geen commentaar, wat doe je over vijf jaar? Dingen, iets met urbanisatie, denk ik. Ik zie over twee jaar wel verder, ik ga eerst verder studeren aan het Berlage Instituut, de post-opleiding voor architectuur.

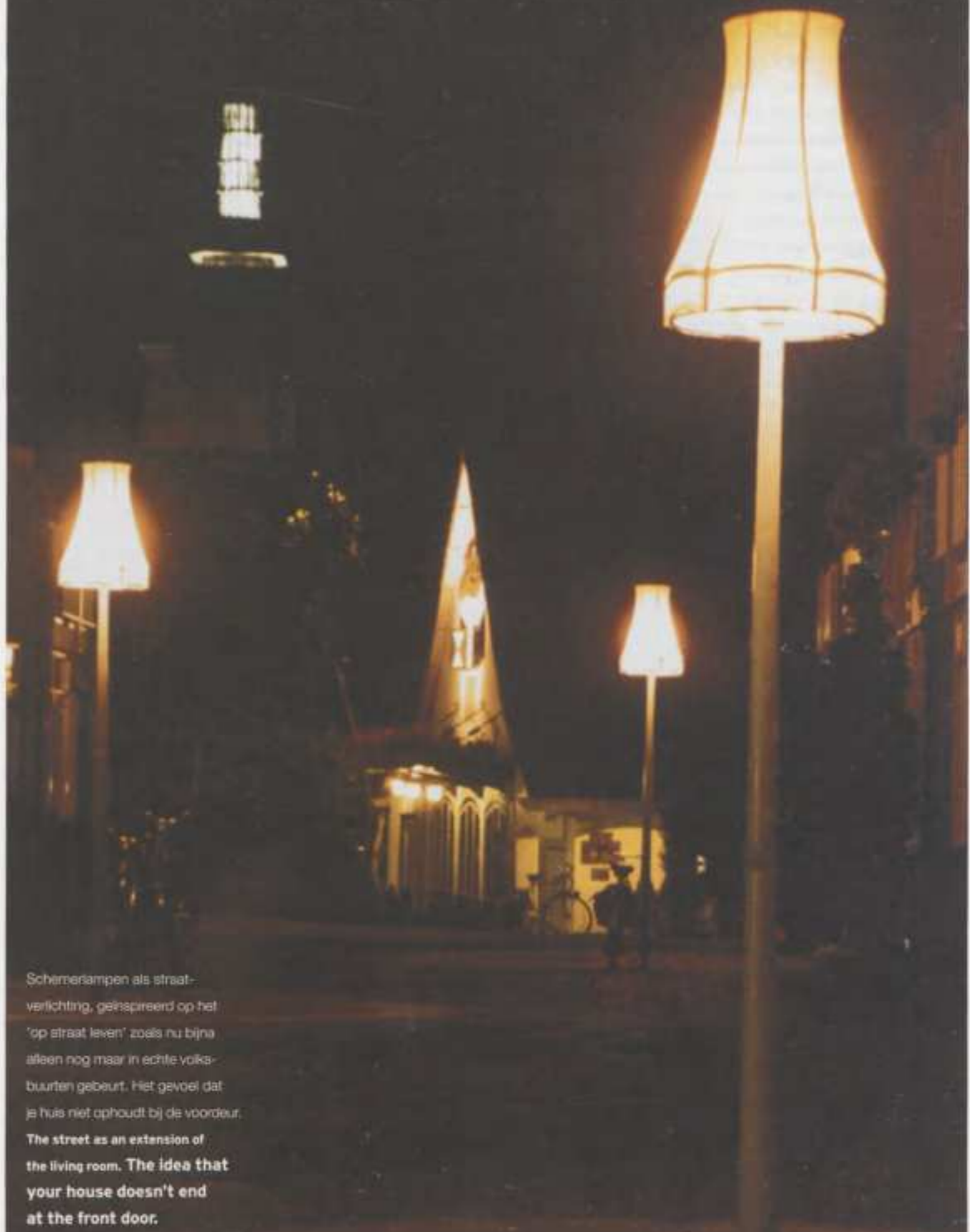
Voor de leegstaande huizen in Lakerloopen is hout gefimmed. Slechts een enkel huis is nog bewoond, maar ook deze bewoners zullen snel hun huis uit moeten, dan wordt ook hun huis dichtgefinimerd. Het Houtgordijn geeft vorm aan de tussentijd. Het huiselijke van de geplooide stof, en het trieste 'onbewoonde' van het hout.

The 'Wooden curtain' heralds the impending wrecking ball...

Schermdampen als straatverlichting, geïnspireerd op het 'op straat leven' zoals nu bijna alleen nog maar in echte volkbuurten gebeurt. Het gevoel dat je huis niet ophoudt bij de voordeur.

The street as an extension of the living room. The idea that your house doesn't end at the front door.

Orbitalines is a concept for a spaceline offering services such as cargo delivery, scientific experiment facilities and tourism to companies and private citizens within the Low Earth Orbit. The spaceline has the task to improve the quality of life on board its spacecrafts and stations. Realizing that humans in space have limited comfort because of a lower hygienic level, led to the development of the Ultrasonic Washing Machine. The device is studied to operate in absence of gravity and, due to the high value of water in space, can depurate its own waste water.

rectificatie Graduation Catalogus 2001

IM

IDENTITY
INDUSTRIAL
INTERIOR

This year the first class of IM Master students graduated from Design Academy Eindhoven. Like trail-blazing pioneers, this group of international students met the challenge of taking the first steps in the newly developed programme. • Within the various design disciplines, these students of diverse cultural backgrounds worked alongside each other on projects that demonstrate a marvelous mix of personal visions and collective solutions. • We will continue to develop the strength of this programme within the IM over the coming years. • The Master's title was granted to 18 students who, honoured with a Master's chain as an alternative to a diploma, can now truly say: IM (a) Master of Design.

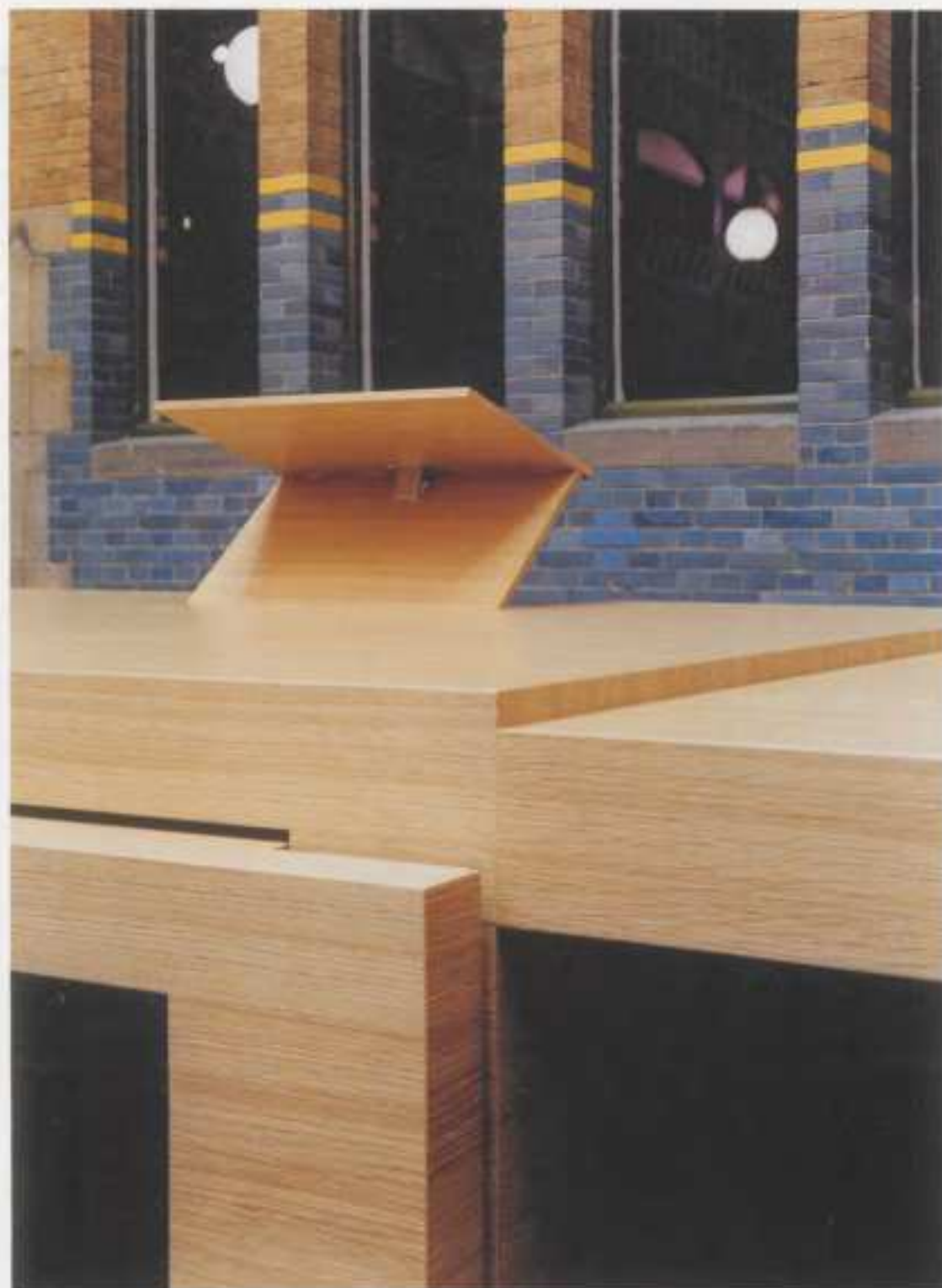
The IM graduates of 2002 are: Ivana Fabio, Cynthia Hathaway, Michelle Huang, Naomi Kaempfer, Koen Koevoets, Shosh Kojman, Han Koning, Petra de Krom, Ursula Lavrencic, Mounir Mohamad, Tarmo Piirmets, Kaewkarn Rompo, Dave Schaeken, Saravut Srithong, Jim Termeer, Angellique Verstappen, Jet Vervest and Renate van Beynum. • hanneke Verkleij

im.designacademy.nl

Chain Chain by Studio Job 2001 laser cut and 'strummed' aluminium.

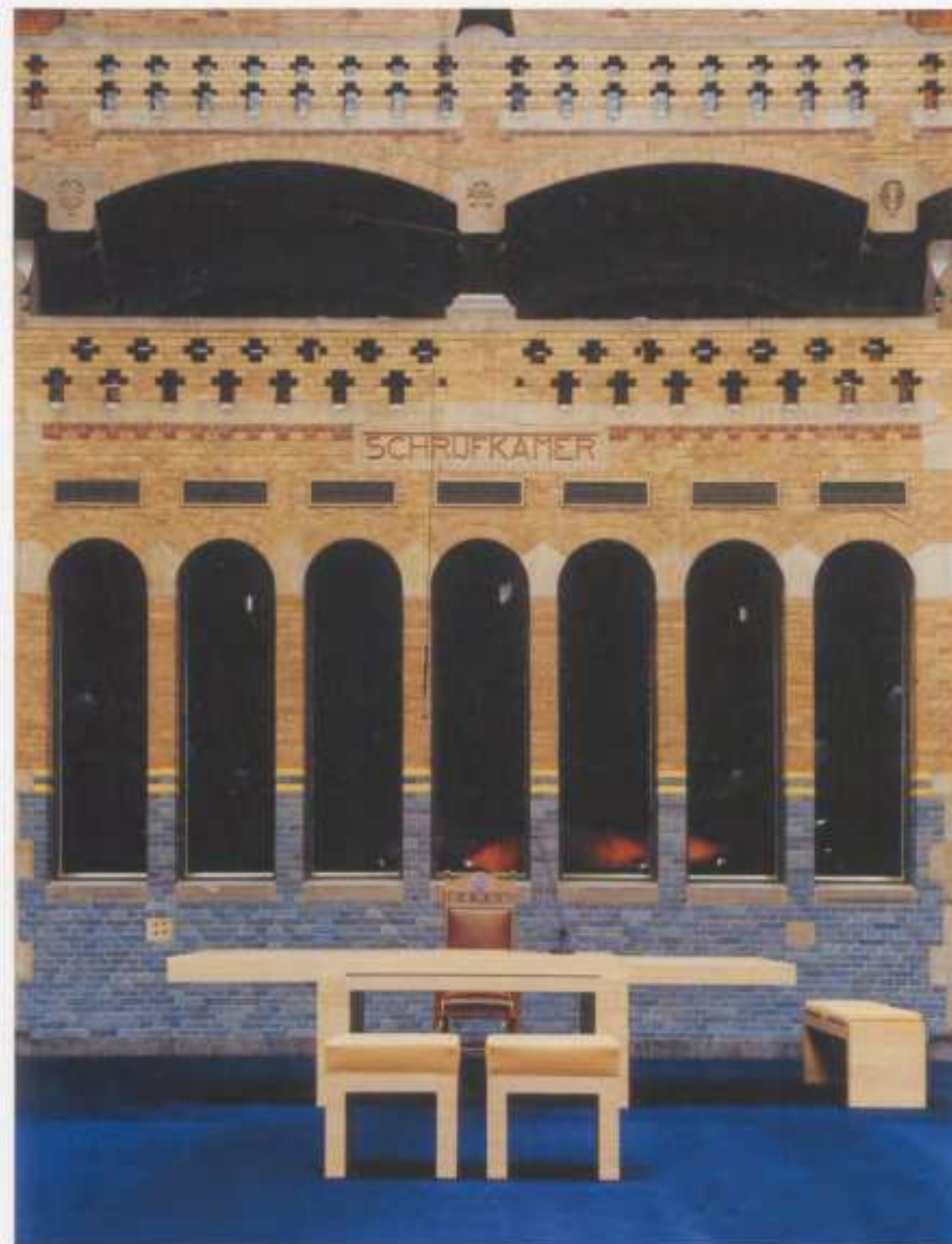

koninklijke knipoog

In een teder moment dat gezorgd heeft voor de plotselinge ontlading van de tastbare spanning waarop Willem Alexander en Máxima in de echt verbonden zouden worden speelde design de hoofdrol. Door een meesterlijke zet stond het echtpaar in spé schaakmat omdat onder het robuuste en eenvoudige meubel een koket, kleiner schrijftafeltje kwam rollen zodat Máxima haar vijf meter lange sleep de sleep kon laten en niet hoefde op te staan. De tafel kwam naar haar toe. • Een golf van applaus en glimlachen ging door de zaal, door het publiek op straat, door de huiskamers en door de

vele internationale bijeenkomsten in ambassades, feestzalen, clubs en cafés. • De prachtige Beurs van Berlage was door Marijke van der Wijst, interieur architecte te Amsterdam en Hoofddocent van de afstudeer-richting man and public space van Design Academy Eindhoven, op stijlvolle wijze ingericht. Voor de huwelijks-voltrekking ontwierp zij een speciale tafel en het zit-meublaar. Zij gaf met deze koninklijke knipoog aan wat de emotionele component in de vormgeving vermag, als een les aan ons allen. Even was ik heel trots om Nederlander te zijn. • **lidewij Edelkoort**

turning the tables

Design played the leading role in an affectionate touch which defused the tangible tension during the civil marriage ceremony of Willem-Alexander and Máxima. The royal couple were temporarily upstaged as they prepared to sign the register at the sturdy, simple table at which they were seated. In a masterful move, a small escriptorio emerged beguilingly from under its skirts and rolled over to the couple, allowing Máxima to stay seated and take the strain off her five-metre train. • A wave of applause and laughter rippled through the assembled guests and out to the public in the streets, people

watching at home and in the many international get-togethers in embassies, restaurants, clubs and cafes. • The interior of the beautiful Beurs van Berlage building was stylishly decorated by Marijke van der Wijst, an interior architect working in Amsterdam and Head of Department of Man and Public Space at the Design Academy Eindhoven. She designed the special table and seating for the royal wedding. With this artful touch, she demonstrated just what the emotional element of design can achieve, as a lesson to us all. For one moment I was very proud to be Dutch. • **lidewij Edelkoort**

Man and Humanity

a Master's course in Humanitarian Design and Sustainable Style

Once upon a time, while still a child, you looked up at the night sky to dissolve in an endless array of twinkling stars, losing yourself in the milky white veil, utterly at peace with existence. Even better, you contemplated the vast, seemingly never-ending ocean, feeling infinitely small, smaller than a grain of sand, humbled and happy to be part of a larger whole, content to be a tiny dot on the complex radar of time and life. • These feelings of belonging to the heart of the universe, moments of intuitively understanding the earth, will inhabit us even further and foreshadow what will one day become second nature, a daily routine, a human inc., merging egocentrism with ecocentrism for the survival of the self. • We use resources, we abuse transportation, we re-use not enough of the waste created; we sporadically think about others, never seriously or systematically, and so far there is no philosophy of a new economic landscape where sustainable growth is favoured over short-sighted investor greed and management madness. There is not yet an awareness that a slower pace can and will guarantee a higher quality of life for more people to share. • Yet the need to re-think the design profession is palpable amongst all of our students: the role design plays in our lives as consumers, the way design seduces and therefore corrupts, the reason why design is enslaved by production and distribution, the ??? of design simultaneously embellishing and defacing our existence... There are more questions than answers, the quest for alternatives has only just begun.

The new master course in Humanitarian Design and Sustainable Style, designed by the D.A.E. and launched in September 2002, is there to stimulate this quest for a growing awareness of the state of our planet and its inhabitants; hunting for answers and building solutions. We will reflect on ways to change our behaviour patterns, to modify our production platforms and to re-create a natural habitat—provided, of course, that it brings the spoiled human race joy and beauty, fascination as found by design, excitement as encountered in nature itself. •

This is why designers and artists are well-placed to lead the way to a fresh form of living with a wiser pattern of consumption: slower, deeper, better, and more organic in its organisation. Sharing with others will become the way to live (even today, some creative spirits live by this rule). • Ultimately, I believe that consumption is a self-regulating body; once we have known and read and touched and possessed most things we lose interest and turn towards a more essential approach to life. • *Il Edelkoort, 11-09-02*

THE CURRICULUM • The master course of Humanitarian Design and Sustainable Style is concerned with design that enables others and is able to sustain itself. • Therefore the students will simultaneously work on design matters concerning people and design disciplines addressing the survival of our natural environment and all its species, including ourselves. • The human is at the centre of the curriculum and all courses are intended to train our new and often international students to solve practical and emotional problems, to set up new economies for and with others, and to delve deep into the emotional void of our very own lives.

The curriculum for the first year is therefore divided into three major blocks: once concerning 'the other' and often the Third World, once discovering local social problems and one addressing the Third World in us, our emotions and personal search for the soul in things. • In the second year the students formulate their own questions, possibly blending personal and global perspectives. • The program will encompass all design disciplines, including technical as well as craft skills and the students will be lectured on sustainable technology, business awareness and social studies such as sociology and anthropology. • The students have already successfully trained in other art or design institutes and join us in a personal yet mutual concern for research to help others. Students flock in from all corners of the earth and are motivated to change the world we live in.

Snoezelen is een reguliere therapie in de sociale sector. Verstandelijk gehandicapten snoezelen, kinderen snoezelen, blinden en bejaarden snoezelen. De combinatie van snuffelen en doezen, het prikkelen van de zintuigen in een veilige omgeving, is demate prettig dat iedereen wel zou willen snoezelen. Maar al is het een geaccepteerde behandelingsmethode, snoezelruimtes

hebben nog steeds de gezelligheid van een operatiekamer. Bij ontwerp en uitvoering is in de eerste plaats rekening gehouden met hygiëne, en bovendien zijn de ruimtes ingericht met een allegaartje van zitzakken, lavalampen, geluidsinstallaties, waterbedden, kleedjes, kussens, matrassen... Dat kan beter en diverser, stijlvoller en stijlvaater. Voor een nieuw soort snoezel-

ruimte, 'Boezelruimte' genaamd, is een serie op dieren geïnspireerde knuffelbare objecten ontwikkeld. Dieren gaan immers ook primair met hun prikkels om, reageren besaai en passen als geen ander in de boezelruimte. De (abstracte) snoezelbeesten hebben meteen ook maar een bijpassende naam gekregen: de Boezels.

The 'Boezels'. Therapeutic soft play is something everybody would love to do.

Kussen; meest rechthoekige of vierkante zak, met veren, kapok, paardehaar, schuimrubber enz. gevuld, dienende tot zachte ondersteuning van het lichaam of enig deel ervan, hetzij op zichzelf of geplaatst op enig meubel. **Cushion;** fabric bag filled with some soft yielding stuff, used to lean against, or sit or kneel on

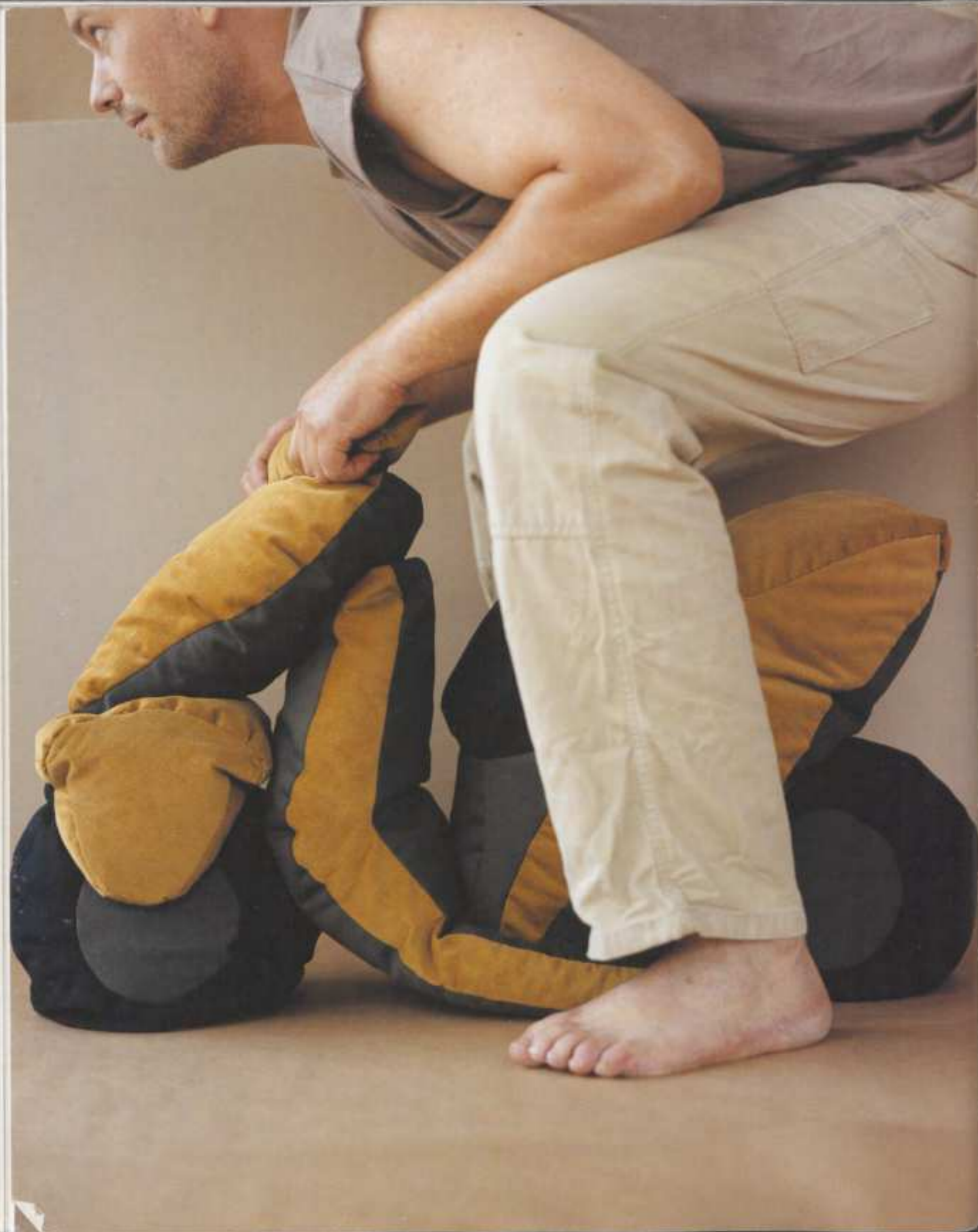
Over de gelaagdheid van mensen, en de manier waarop we omgaan met situaties en emoties. Wij bestaan uit kennislagen, beschermingslagen, veiligheidslagen, angstlagen, enzovoorts. Ongerustheid, chaos, liefde, zelfrespect... Die lagen maken wie we zijn. Die 'lagen', met hun specifieke eigenschappen, zijn te vertalen naar objecten en meubels. De poef is gebaseerd op 'Protection', op de manier waarop we ons, soms onbewust, tegen gevaar van de buitenwereld beschermen.

Protection is about taking care of yourself, but also allowing yourself to be yourself, to shut yourself off from the world around you and to retreat to your own world, where you feel safe and secure.

man and well-being
interieur, woonruimte
modie, floor, rustieke
Het is niet de beste oplossing

Wilson
geboortedatum: 9-11-73
e-mail: c@wilson.nl
wilson.nl

layers
materialen: papier, karton, steen, metaal
afmetingen: 180x140x40 cm

Volwassenen kunnen zich, net als kinderen, makkelijk verliezen in de afbeelding van een goed getypecaste Superman, Barbie of Mrs. Doubtfire. Moeder wordt het als de pop een afbeelding van een reëel persoon is. Itimers, wat voor de een aantrekkelijk is, vindt de ander afstotelijk, dat ligt veel persoonlijker. Maar volwassenen kunnen zich nog steeds goed inleven in een persoon via een object: een scooter, een auto, een computer, een mooie camera, een accuboort machine. Wie de poppen raakt voelt zich de puber op de scooter, de fotograaf of de doe-het-zelver.

Does. Even adults can lose themselves in dolls and identify with a person through an object. Be the adolescent on the scooter, the photographer or the 'do-it-yourself' type.

Jerry Handgraaf
geboren: 19-10-75
e-mail: jhandgraaf@hotmail.com

poppen
materialen: katoen, wol, corduroy

man and well-being
kleding: satijn, figuur
mobiel: jute van den Anouk
lief & mee-ij: stoff, Diquattro

floer
Eusterbrock
geboorteland: 2-4-78
e-mail: j.eusterbrock@intima.com

disabled furniture
materialen: katoen, linnen, fluweel, linnen, wol, leer
afmetingen: zwaai en rugleuning: 50x50x15 cm

man and identity
ontwerper: Sabine Pijde
model: van der Dijk
jaar: 8, make-up: Frans Grijpstra

Meubels met beperkingen.
Beperkingen die trouwens goed op te heffen zijn. De slappe stoel is als zitmeubel te gebruiken, als hij steun vindt tegen een muur, of tegen het ladekastje met verticale laden, dat weer te gebruiken is als het een kwartslag gekanteld wordt en de poten naar de zijkant wijzen. De meubels doorbreken het verwachtingspatroon, ze doen niet zomaar zonder slag of stoot wat er van ze verlangd wordt.

They break the pattern of expectation; they will not simply do whatever is asked of them without a struggle.

Fors; waar kracht uit spreekt, krachtig, stevig: *een forse kerel, een forse lichaamsbouw*; ook van stem, en van handelingen en uitingen. **Robust;** strong, vigorous, hardy; in excellent health; muscular sturdy; invigorating; (*fig*) self-reliant

Het resultaat van materiaalonderzoek naar kurk is een ligbad van geporst kurk, legerend, veerkrachtig en zeer waterbestendig. Het bad kan goed van gerecycled kurk gemaakt worden. Niet dat er karkchaarste heerst... Dat er op goedkope wijn tegenwoordig een nepkurk zit, is meer een kwestie van kostenbesparing.

The fact that cheap bottles of wine have fake corks these days is more a question of economy. Cork is not scarce and makes a fine material for building things.

editie
Ottenvanger
gidsontwerpen, 24-6-79
e-mail: editie@ottenvanger.com

project
cork bath
materialen: kurk
afmeting: 100x200x70 cm
gewicht: 200 kg

concept
man and leisure
fotografen: Tim Jansen
meer over de serie: indio.konink.nl

De wonderbaarlijke eigenschappen van mens-, dieren- en planten-huiden vinden niet echt hun gelijke in het interieur. Bekleding, of een laklaag over een meubelstuk, dat is het wel zo'n beetje. De Soft BB is het resultaat van een zoektocht naar de kenmerken van huid, het is een bank geïnspireerd op de huidplooï van een otter; daarin klimt het dier een steen, het werktuig dat hij altijd bij zich heeft. Hij gebruikt zijn huid als container. Bij de sofa speelt inklemming met de huidplooï eveneens een essentiële rol. Het 'werktuig', een metalen plaat, wordt in een huidplooï gestoken zodat het bed een bank wordt.

The amazing properties of human, animal and vegetable skins are not really equalled in interiors.

Jan Habraken

geboren: 21-11-19
e-mail: jhabraken@habraken.nl

soft bb

meubelen, design, binnenland, in-coming
afmetingen: 210x100x84 cm
gewicht: 25 kg

man and living

foto: ruf Thoma

Mede onder invloed van TV-programma's als *The Naked Chef* en *Born2Cook* is koken in mensen staan graag en uitgebreid in de keuken. Niet voor de snelle hap, maar koken als liefhebberij en als sociale bezigheid. Ware het niet dat keukens meestal te klein zijn

om met drie of meer mensen tegelijk te koken, laat staan om in de experimenteren. Daarom is er een ruime kooktafel met afvalgat en vier butagasbranders. De tafel is tegelijk ontmoetingsplek, aanrecht, fornuis en eettafel. **People like to spend a lot**

of time in their kitchens. Not so much to get a quick bite to eat, but to enjoy cooking as a hobby and a social activity. The more people the merrier.

2D3D is een zitmeubel van gecoate schuimrubberen elementen met een riem erom. De losse elementen kunnen ook in tweedimensionale vorm gebruikt worden, als een zachte vloer om op te zitten. De 'poten' van de stoelen vormen daarbij de franjes

van het kleed. Let op de belofing: het ligt op de grond en toch doet het aan een stoel denken.
Pay attention to the perception: when it's lying flat on the floor it still reminds you of a chair.

Zonder bokser is een bokscilinder niets, maar welke van de twee is dan solo?
A boxing cylinder is nothing without a boxer.

thijs
Bakker
ontwerper
e-mail: thijs@bakker.nl

concrete chair
materialen: beton, polyurethaan
afmetingen: 75x40x70 cm
gewicht: 4,25 kg

man and living
indigitaal: ny.nl

Stoel van beton met piepschuim die constructief sterk genoeg is om op te zitten en licht genoeg om te tillen, hoewel daar volgens de ARBO-wet bij een object van krap 25 kilo twee personen voor nodig zijn. De stoel, gegoten in een polyester mal, is in kleine oplage door de ontwerper te produceren.

A chair made of concrete and styrofoam that's strong enough to sit on and light enough to lift.

Koning, hallo, gefeliciteerd met je prijs. Dank je, mag ik je er wat vragen over stellen? Ja, ga je gang, gaat de vaas ook echt geproduceerd worden? Dat weet ik nog niet. Veel mensen vragen me dat, ik verwacht binnen een week of drie, vier wel uitslag van de HEMA, wat is het probleem? Is-ie moeilijk te maken? Nee, ik denk dat het met de zomervakantie te maken heeft. Ze starten daar rustig op, ik las in de krant dat de jury vond dat er wel wat braaf ontworpen was. Meer dan tweehonderd inzendingen, maar weinig spektakel. Ja, maar ik hoorde ook het tegenovergestelde, dat veel ontwerpen te gek waren? Ja, Juist voor de HEMA moet je wild zijn binnen bepaalde marges. Ook als er geen bloemen in staan moet die vaas vertellen wat-ie doet en wat-ie kan. Producten worden in de winkel namelijk niet toegelicht door middel van teksten, spreekt dat je aan? Ja. Er komen verschillende soorten mensen bij de HEMA; je oma, je buurvrouw, en die hebben niet allemaal een ontwerpopleiding achter de rug, die kijken niet als ontwerper, ik vind het belangrijk dat je iets nieuws en functioneels maakt dat heel duidelijk communiceert wat het is. Als dat onduidelijk is, is het ontwerp voor mij nog niet af, mensen begrijpen jouw vaas? Ja, vooral dames. De meeste vazen worden door dames gekocht, schijnt. Zij herkennen het verhaal achter de vaas, je bedoelt dat dat kleine extra vaasje op de rand er voor de gebroken knoppen in het boeket is? Ja. Een heleboel mensen kopen hun bloemen op de markt, en dan krijg je de geknakte stengel er gewoon bij. De meeste mensen gooien 'm weg; een enkele creatieveling zet hem in een elerdopje, en ik heb die twee verhalen samengevoegd. Maar je kunt ook andere combinaties maken, doe eens een suggestie? Als je in de tuin één mooie bloem ziet, kun je die plukken en in mijn vaas zetten, en dan laat je dat grote vak leeg? Ja, in de volgende ontwerpwedstrijd wil de HEMA wellicht ook voedsel en mode meenemen, hoorde ik. Zou je daarbij ook inspiratie hebben? Ik denk het wel. Er komt vast wel iets in me op, als ik aan de HEMA en mode denk, denk ik aan de onderbroeken die half Nederland daar koopt. Zeker, en in voedsel zijn ze ook goed. Ze hebben goeie worsten, hoe zou jij een nieuwe onderbroek ontwerpen? Weet ik niet. Misschien moet je helemaal geen onderbroek ontwerpen, maar wat dan wel? Goeie vraag. Misschien kun je er naar kijken zoals ik naar die vaas gekeken heb. Het ging mij niet om de vaas, maar om de bloemen. Dan kom je vanzelf op allerlei ideeën; over het gebruik van

bloemen, dat die vaas niet mooier moet zijn dan de bloemen zelf, liefst bijna onzichtbaar. Het gaat om de bloemen, interessant als je dat idee naar onderbroeken vertaalt. De onzichtbare onderbroek. Ja, je hebt de afgelepen twee jaar IM Masters gedaan? Ja, hoe was het? Geweldig! Na de reguliere opleiding aan de Design Academy wilde ik eigenlijk naar het buitenland, verschillende culturen en nationaliteiten leren kennen. Bij IM zaten zoveel buitenlandse studenten dat het ook als het buitenland voelde. Op het gebied van ontwerpen heb ik misschien iets minder geleerd, want dat had ik al op de opleiding gedaan, maar ze hebben ons laten nadenken over wát je nu wilt ontwerpen. Ga je klakkeloos die multimedia ontwerpen die jouw opdrachtgever wil, of maak je een stapje terug en denk je mee met die opdrachtgever, vraag je je af of het bedrijf wel die website moet hebben? IM gaat niet zozeer over detaillering of materialen en kleurgebruik, maar over De Wezensvraag? Inderdaad. En hoe je daar zelf als ontwerper tegenover staat. Wie ben ik als ontwerper en wat is mijn mening over het vak ontwerpen. Who am I? Het is wel zwaar, maar als je klaar bent voel je je rijker van geest. Ik kan me voorstellen dat je jezelf ook ontzettend kunt tegenkomen bij dat denkproces. Dat gebeurt heel vaak. Ja. Je hebt net je reguliere studie afgerond en je denkt: laat mij maar lekker gaan. En dan kom je weer tegenover docenten te zitten die jou bij heel moeilijke vraagstukken stil laten staan. Dan denk je wel eens: Jezus, waar ben ik aan begonnen? Dit hadden we toch al gehad? Ik ben afgestudeerd op de vraag: stikken we niet in de producten, en wat kan ik als ontwerper daaraan toevoegen? en? Ik heb gezegd: kunnen we niet zo ontwerpen dat die nieuwe producten niet altijd voor de volle 100% aanwezig zijn? Kunnen ze juist rust geven in plaats van rust verstoren? Plaats creëren in plaats van plaats vullen? Misschien kan het product er wel rekening mee houden dat het ooit naast een Marcel Wanders of een Jurgen Bey komt te staan, aan welke producten denk je dan? Ik heb onder andere een lamp en een servies ontworpen die zich aan de omgeving kunnen onttrekken, ben je na die twee opleidingen niet in het spreekwoordelijke diepe zwarte gat gevallen? Nee. De nasleep van de ontwerp-wedstrijd was heel spannend, er gebeurt van alles omheen. En tijdens IM werkte ik al twee dagen per week voor een bureau in Eindhoven, dat gaat gewoon door.

• gert Jonkers, 02-09-02

103% Vaas

han Koning (27) won met zijn vaas de HEMA ontwerpwedstrijd 2001/2002

DEMOCRATIC

United Statements & IV

THINK-TANKS

about how two groups of students bonded together long before Graduation Day

A German acquaintance of mine recently sent me a videotape compilation with interviews he has done for German television over the years. I was impressed. The list of celebrities he'd met was long, very long: Keanu Reeves, Keith Haring, Quentin Crisp, Arnold Schwarzenegger, and those were only the first 15 minutes of the tape.

Then came Viktor & Rolf. It was a relatively old interview, from even before they started working on their A-bomb collection in 1998. They were only just stepping up onto the international fashion stage. I saw Rolf sitting in front of a computer screen, typing what looked like an e-mail, and talking about operating as a duo. 'I think that doing this alone is really awful,' he said. 'It's very hard work and there's a lot of stress. If you are with two people, you can calm each other down and have more fun in what you do.'

Thus, two old classmates from Arnhem's art school had risen to fame in the international fashion world. Great idea, that was, to do it together. The fact that not everybody does this, must have to do with egos, I guess. I'm convinced that one needs to have an impressive ego to make it as an independent designer. And to put up with someone next to you, possibly someone with just as large an ego, can't be easy. But Viktor & Rolf did it, like the architects MVRDV, like TV-hosts Barend & Van Dorp, like the interior designers Concrete and Ravage, like the fashion designers The People of the Labyrinths.

And like United Statements too, I guess. Their structure or company is relatively young, but the results are pretty impressive nevertheless. Working together is one of the reasons why they got three 'cum laudes' at this year's finals at the Design Academy and both of the school prizes that were given away: the René Smeetsprijs and the Melkwegprijs, for best and most creative final programs respectively. 'Our strength is in our power

to tackle problems from all our different perspectives and backgrounds,' says Simon Heijdens while we're on the phone, talking about his winning the René Smeets prize with his 'Moving Wallpaper' project.

Simon Heijdens, Sannah Belzer, Dries Verbruggen, Lucas Maassen, Thomas Lomme and Claire Warnier, the six people from United Statements, started their 'company' while in their second year. 'We discovered that our own projects had so much in common, and that nobody's project came without an impressive list of credits, with all our names on it. It only took a while to give the cooperation a specific name,' Dries Verbruggen tells me.

These days, United Statements is a company with a beautiful website and an interesting portfolio of projects, from websites and furniture they've designed, to clothes and concepts for the urban future. 'We're still not a normal company, though. We don't have pristine white office space with identical desk-chairs and a secretary to pick up the phone. We all live in different corners of the Benelux, and we basically all work for ourselves, on our own projects, under the moniker of United Statements. But the things we do wouldn't be the same if we didn't have United Statements; we're very influenced by each other. We don't discuss the works in a perfectly democratic environment, but we do give each other a lot of feedback if we think we have something to add to someone's project.'

And so, United Statements is a 'company' by virtue of fast internet connections. Their website is their office, where they communicate on special fields that only they have access to. 'We type thousands of notes to each other,' Dries says.

They never had a role model on which they based the structure of United Statements. There's no hierarchy,

there's no secretary ('that would be really handy, though', Dries says) and they still have to figure out how things are going to be, now that they run into each other at the Academy in Eindhoven anymore. 'Our geographical dispersion is a direct result of the fact that the Academy is in Eindhoven, I guess,' Sannah Belzer says. 'It was never an option for anybody to stay there after school's over, so we didn't want an office there. Now we're living in Rotterdam and Antwerp and Brussels and Eindhoven, and it's hard to decide on a place to get together, a kind of meeting point.'

'If we were we on a strictly commercial mission, it would definitely be best to get that shiny office in a cute canal house in Amsterdam or Rotterdam,' Dries says. But since they're all from different departments of the Academy and they're all doing their own projects, for the moment it works best to just collaborate and discuss things in their virtual office, and all benefit from each other's opinions.

The four designers that form IV also come from various different departments of the Design Academy. Three of them are graduating now, while the fourth is up for her finals in November. They found each other once while thinking about butter. More precisely, they were doing a brainstorm for Unilever, who asked them to come up with some future concepts for butter and fat, which - surprise, surprise - are apparently losing popularity these days. IV thought about the product, much to Unilever's liking, but even better was the fact that the designers enjoyed working together. So they stayed together. Now Anke van Rossum, Cathelijne Montens, Jerry Handgraaf and Charlotte Kusters are based in Eindhoven, in the house where Cathelijne and Jerry were already living. Their aim is to inspire their employers by looking at products from their Design Academy perspectives, to come up with 'unusual' concepts and presentations. They have

Model van een woning, gemaakt van oranje steeknet als een sculpturaal ikoon voor uitbouw, IV, april 02

been working for Studio Edelkoort and Philips recently. 'Co-investigatin' they call their work. 'We see the perception of a product as a function,' they claim. 'We're playing with phenomena from society and from our personal environments; we play with association, with questions and stories. We're four very different characters, and we have four different ways of looking. That's why working together is working out so well for us.'

Just like United Statements, they didn't really know how to set up their company, they just did it. They're still kind of living on grants, but they're positive about the future. They're not hierarchical in any sense, they say, but they detest the word 'consensus' with all their heart. 'If everyone gets what he or she wants, you end up with a blurry mess, a diluted version of what once felt like a good idea', says Jerry. 'So in the end, it's one of us who will decide what it's going to be, and that could really be any one of us.' It's obvious what their name refers to: there are four of them. But they're looking forward to collaborating with 'fifths', in order to keep their perspectives fresh and new.

Back to United Statements: Sannah says 'This is a time for statements, right?' Her pal Dries adds: 'But we're not dogmatic in that, with every project, we're always trying to propound these huge statements. We don't always try to kick everyone's ass, we don't want to have this massive political agenda. We think United Statements is a hilarious name. It may sound a bit bombastic, but we don't always mean it that seriously.' I tell Dries that to me, 'statements' and 'humour' don't necessarily go together very well. 'Oh, but then you should check the American www.unitedstatements.com website,' he says. It's a cartoon site. It's pretty hilarious. • Gert Jonkers, 11-9-02

www.unitedstatements.nl
vieronline@hotmail.com

Archaisch; behorende tot of betrekking hebbende op het oudste of een zeer oud tijdperk van een beschaving, of van een geologische vorming; (psychol.) eigen aan of overeenkomend met de denkvormen van primitieve volken. **Archaic**; belonging to an early period, antiquated; (*of language*) no longer in common use

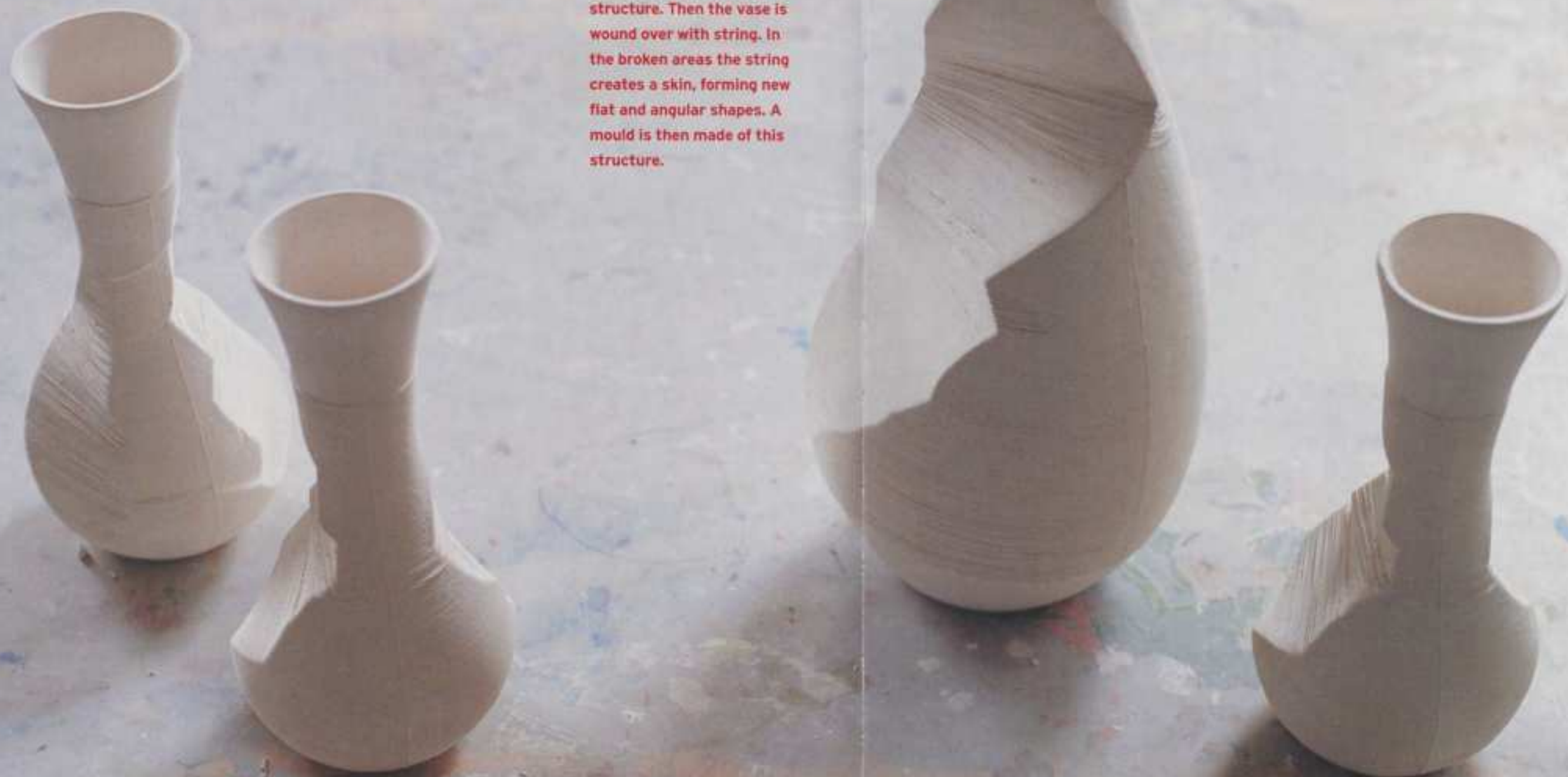

Archeologische opgraving 2002;
betonnen potten en pannen met
wapening.

**Reinforced concrets. Archaeo-
logical excavation 2002;
reinforced concrete pots
and pans.**

Vazen van keramiek die hun vorm danken aan het met draad omwikkelen van beschadigde vazen. De 'windels' hebben de scherpe breuklijnen en gaten van de, bewust beschadigde, originele vaas met platte, hoekige vakken opgevuld. Van de haast kubistische 'gerestoreerde' vaas is een mal gemaakt, waarmee het nieuwe object massaproduceerd kan worden.

First a vase is made in ceramic, it is then broken, creating big holes in the structure. Then the vase is wound over with string. In the broken areas the string creates a skin, forming new flat and angular shapes. A mould is then made of this structure.

Koffiepot en theepot met de overdreven robuuste uitstraling van zwaar gereedschap. Ze zijn ook daadwerkelijk zo onvergankelijk dat ze er na vijfhonderd jaar op de zeebodem nog goed uit zouden moeten zien. De vorm is afkomstig van aan elkaar gelast, verzaagd en bigeslepen sloopmateriaal. Uiteindelijk zijn de potten gegoten in roestvrij staal en de handvaten zijn gedrukt in rood pvc, net als die van bijvoorbeeld een waterpomptang.

everybody talks about the beauty of heavy tools. Coffeepot and teapot, so indestructible that they would still look good after five hundred years at the bottom of the sea.

merk **van der Gonden**
geboortedatum: 2-6-73
e-mail: bestel@vandergronden.com

materialen: roestvrij staal, pvc
heavy duty tableware

het atelier
ontwerper: stephan aluy

Serie van vijf aluminium vazen, voortgekomen uit de afkeer van kinast, strak massadesign. Wat objecten namelijk vaak zo mooi maakt, zijn de sporen die per ongeluk achterblijven. Ge schoonheid van het toeval: stipplekken, raderen, vlekken in hout en leer, ouderdom, de afdruk van een duim in keramiek. Het zou flauw zijn om die sporen te lakken, maar niet de hi-tech lost-foam-geotechniek krijg je eenzelfde toevallige onregelmatigheid. De 'beschadgingen' bij breken, snijden, lijmen en smelten van de originele peperschium vorm blijven zichtbaar als de was uiteindelijk gegoten wordt.

The things that often make an object so beautiful, are the traces that are accidentally left behind. The beauty of chance, of worn places, seams, spots in the wood, age, a thumb-print in a ceramic piece.

Tableware is een onderzoek naar ornamenten en versieringskunst. Het is een vertaling van de rijke ornamentiek van museumstukken naar eigentijdse getuizen objecten voor op tafel, de plek waar alles draait om presentatie, plezier van de zintuigen en de veraangenaming van het dagelijks leven. De uiteindelijke objecten bevinden zich op de grens van ornament en functie, daar waar ornament de vorm dreigt te domineren. Het ambachtelijke (zergelen) is hier vervangen door een moderne techniek, het lost-foam gieten. Dat maakt het mogelijk om de handmatig in peperschium aangebrachte decoraties op los-industriële manier te gieten. De combinatie van ambachtelijk en industriële productie maakt ieder gestuk uniek.

Tableware. The dining table, where it's all about the presentation, sensual pleasure and adding a bit of zest to daily life.

gemaakt door
cathelijn Montens
www.cathelijnmontens.com

gemaakt door
tableware/kookschalen
www.cathelijnmontens.com

gemaakt door
het atelier
www.hetatelier.nl

colofon

Design Academy Eindhoven
Emmasingel 14
P.O. Box 2125
5800 CC Eindhoven
The Netherlands
T: +31(0)40 239 39 39
F: +31(0)40 239 23 40
info@designacademy.nl
www.designacademy.nl

vrienden

Aukas Theoretische tv
Beoord-Martin Nederland nv
Bouwfonds
DSM
De Elfting bv
Van Engelen & Evers en Dassen-Nama
RHV-Content
Rorbo Krommerie bv
Fuzzi
Grafisch Papier
JCI Haans Handelsmaatschappij Tilburg bv
Ikea of Sweden
Heijmans nv
Holding AVR-bedrijven
ICI
KPN
Drukkerij Lecturis bv
NS Vastgoed bv
PSV nv
Schiphol Groep
Siemac Nederland bv
Siemens Design Affairs GmbH
Unilever Research Vlaanderen
Wisma Rides Manufacturing bv
Wescom Groep bv

uitgever

Design Academy Eindhoven
oktober 2000

redactie

concept: idewij Edelkoort
art-direction en styling:
graham Hollick, kiki van Eijk
coördinatie: marjke Geurts
logistieke ondersteuning: marion Nivens,
kim Uytling, twan Verdonsch, mander Liefing,
jan van de Goor, henk Manders, Rita Tempelaar
begeleiding: henri Basien

tekst

vertaling: tom Johnston,
betreft: 'verboden voor Ouders',
'René Bruestprins', 'koninklijke knipsag'
en 'monumentaal'
vertaling: maud van Kripenberg, VU,
Amsterdam

catalogus design

studio Arthon Beeke bv
marisa Lopez Marfio, michaela Vogel

tentoonstellings design

24h livingll, Madrid

tentoonstellings coördinatie

hans van der Mars

lithografie

Coloreset bv, Amsterdam

druk

drukkerij Lecturis bv, Eindhoven

papier

Phoenix mat 170 grs (dinnerwerk)
Phoenix mat 250 grs (omslag)
Grafisch Papier, Arnhem

met dank aan

galerie voor toegepaste kunst en
ontwerpersgroep Yksi, Eindhoven
stadskerk St. Catharin, Eindhoven
rob van der Ploeg, de Rechter, Eindhoven
Ipsé Fishing Shop, Eindhoven
Coloreset bv, Amsterdam
drukkerij Lecturis bv, Eindhoven

deze catalogus werd gemaakt met gebruik
van een subsidie van de Provincie Noord-
Brabant (Activiteitsubsidie voor Beeldende
Kunst, Fotografie en Vormgeving)

de Graduation is mede mogelijk gemaakt
door een bijdrage van de Gemeente
Eindhoven

DESIGN ACADEMY EINDHOVEN

T. +31 (0)40 239 39 39 Emmasingel 14
F. +31 (0)40 239 39 40 PO Box 2125
www.designacademy.nl 5600 CC Eindhoven
info@designacademy.nl The Netherlands